

MÜBECCEL

SUPHİ YAVAŞÇA SOSYAL BİLİMLER LİSESİ
KÜLTÜR SANAT VE EDEBİYAT DERGİSİ

YIL: 2 SAYI: 2
HAZİRAN 2021

**Herkes Hazırlar
Yediiklim Kazandırır...**

**Biz Hazırız
Ya Siz ?**

**ERKEN KAYIT AVANTAJLARIMIZ
DEVAM EDİYOR**

LGS

TYT

AYT

YDT

5-6-7 ve 9-10-11 Okul Destek Programı

İlkokul Etüt ve Etkinlik Kulübü

İngilizce Dil Kulüpleri

Özel Ders ve Grup Ders Paketleri

Etüt Deneme Kulübü

Tüm Sınıflar İçin Telafi Eğitimi

Az Öğrenci Çok İlgi

40 Haftalık Sınav Hazırlık Programı

Her Hafta Deneme

Uzman Öğretmen Kadrosu

Etkin Rehberlik ve Öğrenci Koçluğu

Hijyenik Sınıf Ortamı

Performans Etütleri

Yeni Nesil Kaynak Kitaplar

Soru Çözüm Saatleri

Tekrar ve Deneme Kampları

Sosyal Aktiviteler

Öğrenci Takip Sistemi

LGS Hazırlık Programımız:

40 Haftalık LGS Hazırlık Programı-Soru Çözüm Etütleri ve Performans Etütleri -Brans Denemeleri ve Genel Denemeler- Deneme Analizleri- Ara Tatillerde Tekrar ve Deneme Kampları-Yeni Nesil Kaynak Kitap Setleri – Çevrim İçi Öğrenme Araçları (Kahoot, liveworksheets, quiziz,vb.)

YKS Hazırlık Programımız:

40 Haftalık YKS Hazırlık Programı -Soru Çözüm Etütleri ve Performans Etütleri -TYT-AYT-YDT Özel Hazırlık Programları - Her Hafta Deneme - Deneme Analizleri-Ara Tatillerde Tekrar ve Deneme Kampları-Yeni Nesil Kaynak Kitap Setleri

5-6-7 ve 9-10-11. Sınıf Okul Destek Programımız:

35 Haftalık Okul Destek Programı -Soru Çözüm Etütleri ve Performans Etütleri -Her Sınıf Seviyesine Özel Okul Destek Programları – Yazılı Haftasına Özel Ders Programı – KDS Denemeleri - Deneme Analizleri-Ara Tatil Kampları-Yeni Nesil Kaynak Kitap Setleri

2-3-4. Sınıf Etüt ve Etkinlik Kulübü:

Sınıf Öğretmeni Gözetiminde Okul Derslerine Destek Çalışmaları - Konu Tekrarları – Soru Çözümü – Ödev Etütleri - Akıl Oyunları Saati – İngilizce Öğretimi

İngilizce Kulübü:

A1- A2 İngilizce kuru-Okul öncesi,ilkokul ve ortaokul grubu - Oxford Yayınları Kur Kitabı - Çevrim İçi Öğrenme Araçları (Kahoot, liveworksheets, quiziz,vb.) - Yabancı Öğretmenle Speaking Dersi

Bireysel Etüt Salonu - Türkiye Geneli Denemeler - Soru Bankası Seti

Tüm Öğrenci Grupları Özel Ders ve 3-5-7 Kişilik Grup Dersi Paketleri

0348 813 79 13

0555 190 79 79

Üniversite Toki Kavşağı Vadi (Çirtikoğlu) Rezidans Karşısı

MÜBECCEL SUPHİ YAVAŞÇA
SOSYAL BİLİMLER LİSESİ
YAYIN ORGANIDIR
YIL:2 SAYI:2
HAZİRAN 2021

YAZIŞMA ADRESİ:
MÜBECCEL-SUPHİ YAVAŞÇA
SOSYAL BİLİMLER LİSESİ
MÜDÜRLÜĞÜ MÜBECCEL
DERGİSİ-KİLİS

İNTERNET ADRESİ:
<http://msysosbil.meb.k12.tr>

İNSTAGRAM:
@kilismsysosbil

FACEBOOK:
Kilis Msy SosBil

SAHİBİ:
Mübeccel-Suphi Yavaşca
Sosyal Bilimler Lisesi Adına
Metin DAĞAÇIKAN

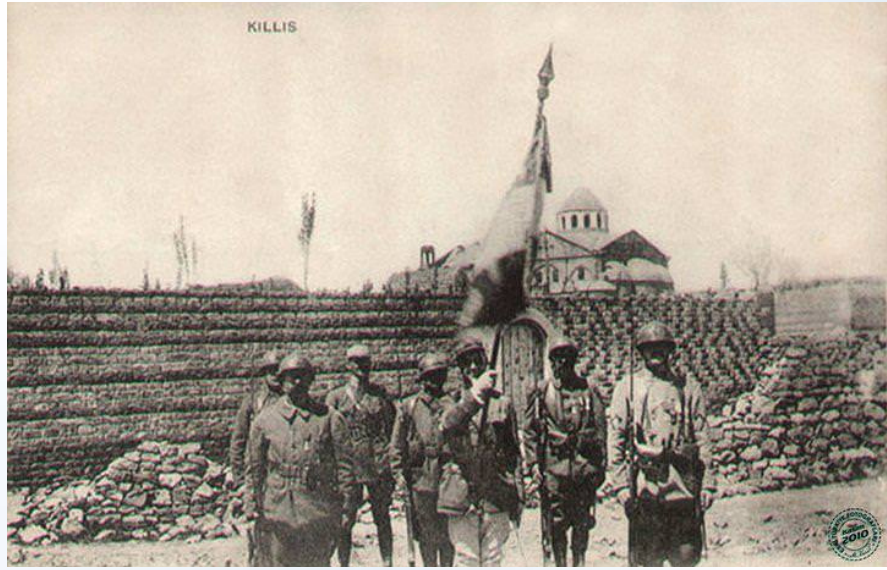
KONTROL KURULU:
Hanifi TÜRKOĞLU

EDİTÖR:
Onur Gökmen GEREK

İNCELEME KURULU:
Ayşe Azra KOSKA
Selvi Nur KABLAN
Şükriye Nur KERKÜT

Talebe, hakikatler peşinde
koşmayı meslek edinen insandır.
Gayesi manevi olgunlaşma olan
bir mesleğin insanıdır,
mekteplerin diploma müşterisi
ve istikbalin mevki dilencisi değil.
[Nurettin Topçu]

HAKİKİ VATAN HUSUSEN LİSÂNDIR

İnsanlık ailesi olarak içinde bulunduğumuz şu günlerde zor imtihanlardan geçiyoruz. 2020 Mart ayından beri salgının (pandemi) bütün hayatımızı âdeta esir almasının yanında yaşanan ekonomik krizler, uzaktan eğitim faaliyetleri bizlere insan olarak hayatı, evreni, varoluş felsefemizi, insan ilişkilerimizi ve gelecek tasavvurumuzu yeniden muhakeme ve muhasebe etme imkânını vermiştir. Her yeni gelişme ve değişim kaçınılmaz olarak bize İstanbul şairi Yahya Kemal'in "Ne harâbîyim, ne harâbâtîyim/ Kökü mazide olan bir âtiyim." mısralarını hatırlatır duruma gelmiştir. Kendi köklerimizi tamamen unutarak veya dışlayarak iki asırdır kendimize yol ve yön bulmaya çalışıyoruz. Bir başka ifadeyle, fikrî bir buhranın içinde çırpınıyoruz. Hâlbuki siyasî bağımsızlığın da, ekonomik bağımsızlığın da temelinde fikrî bağımsızlık yatar. Fikrî bağımsızlık ise milleti millet yapan değerlerden dil ile yani güzel Türkçemle elde edilir. Osmanlıdan Cumhuriyet; ülkemizin bu süreçte yaşadığı tartışmaların merkezinde hep geleceğimizi nerede arayacağımız sorusu yatmıştır. Sonuçta, ülke ve millet olarak kendimizi, kontrolsüz bir batılılaşma fırtınasının içinde bulduk. Fikri hür, irfanı hür, vicdan hür nesiller yetiştirmek için çıkılan yolun, en sığından, en bayağısından, en çarpığından bir Batı taklitçiliğine dönüşmüş olması, Cumhuriyetimizin en büyük kaybıdır. Her şeyin çok hızlı geliştiği ve değiştiği bir dönemde yaşıyoruz. İçinde yaşadığımız bilgi çağında Türkçe çağdaş dillere ayak uydurmak ve toplumumuzun yeni tanıştığı nesne ve mefhumları Türkçe olarak karşılamak ihtiyacındadır.

Türkçeleşmiş olan kelimeler menşei ne olursa olsun Türkçeden atılmamalı, ancak Türkçede karşılığı olan yabancı kelimeler çıkarılmalı, terimler Türkçeleştirilmeli, yeni terimler ve yeni mefhumlar için Türkçe karşılıklar bulunmalıdır. İnsanlığı tehdit eden bir koronavirüs dolayısıyla yayın organlarında sık geçen sağlık terimleri; tıp sözlüklerinin sayfaları arasından çıkarak kullanılmaya, gündemi meşgul etmeye başladı.

Fakat bütün bunlar yapılırken mutlaka Türkçenin kuralları ile anlam ve anlatım esaslarına uygun hareket edilmelidir. Aksi takdirde sırf kelimeleri değiştirmek veya yabancı kelimeleri atmak adına yapılan sadeleştirme dile yarardan çok zarar veren tasfiyecilik halini alır.

Semptom, semptomatik, semptoloji, entübe, minimalize, izole, izolasyon, efektif, karantina, hijyen, hijyenik, viral, vital, deformasyon, dezenfeksiyon, dezenfektan, influence, enfeksiyon, enfeksiyöz, enfektif, enfekte vb. Halbuki; İzolasyon yerine yalıtım, pandemi yerine salgın, entübe yerine solunum cihazı, karantina yerine tahaffuz, filyasyon yerine alan taraması ya da pik yerine zirveyi tercih etmek zor olmasa gerek.

Bu ihtiyaç rastgele kelime uydurmakla değil, dilimizin kuralları doğrultusunda kaynaklarını iyi değerlendirerek giderilmelidir. Batı dillerinde bulunan fakat Türkçede karşılığı bulunmayan nesne, mefhum ve terimleri karşılamak için yeni kelimeler türetilmelidir. Ancak Türkçe sadeleştirilmek istenirken köklerinden uzaklaştırılarak kısırlaştırılmamalıdır. Arapça ve Farsça kökenli kelimeler, ihtiyaç olup olmadığına bakılmaksızın dilden atılırken Batı kökenli kelimelere kucak açılmamalıdır. İhtiyaç duyulduğu takdirde Türkçedeki yabancı kelimeler atılmalı ve yeni kelimeler türetilmelidir. Yabancı kökenli kelimeler halk diline girmiş ve etrafında mecazlar, deyimler oluşmuşsa bu kelimeler Türkçeleşmiştir.

Vatanımız var olarsa lisanımızın idamesi yoluyla var olacaktır. Lisanımızın idamesi ise İslâm ve Kur'an'la irtibatımızın keyfiyetine bağlıdır; Kur'an okunmayan ve İslâm'la irtibat kurulmayan bir yer Türkiye olmayacaktır. Yabancı bir sözü, Türkçe karşılığı var iken kullanmak, manevi mülkümüzden, ruhumuzun öz yurdundan bir parçayı gözden çıkarmaktır. Gönüllü sömürgelektir bu. Gel beni ye, bitir, sana her türlü kolaylığı göstermeye hazırım demektir. (A.TURAN OFLAZOĞLU)

Eğer katıksız Türkçe konuşacağım diye tutturursanız hiçbir şey diyemezsiniz. Çünkü hiç Farsçadır, bir Türkçe şey de Arapçadır. Dershaneler Ders ➡ Arapça hane ➡ Farsça ler ➡ Türkçe

Hâlbuki: Hâl Arapça/ Bu Türkçe/ Ki Farsça

Sırf "-sel, -sal" takısının, ekinin yol açtığı dil sefaletini ortadan kaldırabilsek, Türkçeye büyük hizmet ederiz. Bu öyle işlek bir takı (!) ki, isimlere eklenmekle kalmıyor, artık sıfatlara ve fiillere de takılıyor.

Tam bir dil takıntısı oluyor

Türkçemizi İSTİLÂ etmiş olan -Sel -sal ekleri... Vaziyet resimde gördüğünüz gibi Türkiye'nin; vatanımız olduğu kadar Türkçe de vatanımızdır! Düşmanla savaştığımız gibi düşman kelimeler, eklerle de savaşmalıyız

Karşı duralım!

Teslim olmayalım!

Dili kaybedersek...

Akademi Türkçe kaatili.

Hece yerine "seslem", "harf" yerine "yazaç", cümle yerine "tümce"! ve daha neler! Güçlü bir Türkçeye dönüş hareketine ihtiyacı var! (D.Mehmet Doğan)

Kıymetli okurlar, dil konusundaki mesele mezar taşı meselesini de geçmiştir artık. Gençlerimiz Cumhuriyet Döneminde yazılan Türk klasiklerini okuyup anlayamıyor. Bir Dil ve edebiyata gönül vermiş yazarın dediği gibi "Dil ıslahı, dil reformu vardır. Dünyada dil devrimi yoktur. Bin yıllık alfabeye bizim demeyeceksek bugünküne nasıl bizim diyeceğiz. Dilimin sınırları dünyanın sınırlarıdır. Dilini kaybeden düşüncesini de kaybeder. Vesselam...

Hanifi TÜRKOĞLU
Müdür Yardımcısı

OKULUMUZ HAKKINDA

- 2014-2015/e Eğitim-öğretime Başlamış ve 2018'de Proje Okulu olmuştur. Bu Yıl 3. Mezunlarını Verecektir.
- Önümüzdeki Eğitim Öğretim Yılında Geçerli Olmak Üzere Hazırlık Sınıfı Kaldırılmıştır.
- Osmanlı Türkçesi, Çağdaş Türk ve Dünya Tarihi, Sanat Tarihi. Dersleri zorunlu Seçmeli derslerdir.
- İkinci Yabancı Dil Arapçadır.
- Eşit Ağırlık Sınıfları
- Matematik ve Edebiyat Ağırlıklı Dersler Mevcuttur.

VİZYONUMUZ:

Öğrencilerimizin insanlığın düşünsel ve kültürel mirasına ilgi duyan, geniş ufuklu, sosyal sorunlara duyarlı, sürekli kendini geliştiren, yabancı dil bilen, toplumun kültürel-sanatsal mirasını tanıyıp, koruyup yüceltecek, geçmişle sağlıklı bir ilişki kurarak geleceği şekillendirebilecek bireyler olmalarını hedefliyoruz. Bu çerçevede, öğrencilerimizin kendilerini gerçekleştirebilmeleri için rehberlik eden bir kurum olmaya çalışıyoruz.

Mezunlarımız Hangi Fakültelere Gidebilir ve Hangi Meslekleri Seçebilir?

- Hukuk Fakültesi (Hakimlik, Savcılık, Avukatlık)
- Siyasal Bilgiler Fakültesi (Vali, Kaymakam, Bürokrat)
- İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi (Gazetecilik, Radyo-TV - Sinema, Yeni Medya)
- Uluslararası İlişkiler
- Eğitim Fakültesi
- Edebiyat Fakültesi (Edebiyat, Tarih, Coğrafya, Felsefe Sosyoloji ve Psikoloji)

MÜBECCEL SUPHI YAVAŞÇA SOSYAL BİLİMLER LİSESİ
GELECEĞİN SOSYAL BİLİMCİLERİNİ ARTIYOR.

DİKKAT...
ÖNÜMÜZDEKİ 2021-2022 EĞİTİM-ÖĞRETİM YILINDAN İTİBAREN OKULUMUZDA HAZIRLIK SINIFI KALDIRILMIŞ OLUP 4 YILLIK EĞİTİM VEREN KLASİK LİSE OLARAK EĞİTİM ÖĞRETİME DEVAM EDECEKTİR.

KİLİS MÜBECCEL SUPHI YAVAŞÇA SOSYAL BİLİMLER LİSESİ

TERCİH KODUMUZ:42685

YERLEŞTİRME ORANI %62,5
STEDE YER ALAN BÜTÜN ÖĞRENCİLERİMİZİ TEBRİK BAŞARILARININ DEVAMINI DILIYORUZ

Ek Yerleştirme ve Mezuna Kalarak Hazırlananlar Haric 2019-2020 Üniversite Yerleştirme Tablomuz

Bahar Serhdi

11. ve 12. Sınıflara Yıllık Hafta Sonu ve Hafta İçi Destekleme ve Yetiştirme Kursları

12 Mart İstiklal Marşı'nın Kabulü ile Özdeşleşen Bir Okul

Kapalı Spor Salonu

24 Kasım'da hep beraberiz.

Futbol hali sahası

Kilimayazabil

Kilis Mey Sebzeli

Kilimayazabil

Kilis Mey Sebzeli

Adres: Yapar Akadik Mah. Hasan Öztürkler Cad. N05 KİLİS **Telefon:**0348 813 38 32

MİSYONUMUZ:

Kilis Mübcecel Suphi Yavaşca Sosyal Bilimler Lisesi tüm idareci, öğretmen ve personeliyle bütün öğrencilerimizin; aydınlık ufuklar ışığında bilimsel kavramları, yönelimleri, gelişmeleri öğrenmelerini, kültürümüzü, milli ve manevi değerlerimizi birbirlerine saygılı bir şekilde özümsemelerini sağlamak, onların bilgili, becerili ve kendine güvenen bireyler olarak yetişmelerine fırsat tanımak, kendilerini tanımlarına yardımcı olmak, Atatürk ilke ve devrimlerine, evrensel insani ilkelere saygılı, toplumumuzun ve insanlığın gelişen ve değişen ihtiyaçlarına cevap verebilecek beceriler kazanabilmeleri, Türkçeyi çok iyi bilen ve konuşan, Türk sanat ve kültürünü anlayıp yorumlayabilen, ayrıca en az bir yabancı dili çok iyi konuşan ve ikinci bir yabancı dili de konuşabilen bireyler yetiştirmek.

ÂKİF İNANMIŞ ADAMDI

Mustağrip çağın mütefekkir şairi M.Akif, dünya tarihinin en uzun ömürlü ve farklı din, dil etnik yapı ve kültürlerine mensup insanları bir arada yaşatmış büyük devletin en uzun asrını yaşamış, sultanlıktan meşrutiyete ve cumhuriyete uzanan çağın dinî, fikri ve ideolojik tartışmalarının içinde nefes almış, taraf olmuş ve şaşırtıcı duruşuyla her daim dikkat çekmiş bir mücadele adamıdır.

“Cehalete, tembelliğe, taassup ve hurafelere her dem karşı durmuş, birlikte yaşadığı halktan asla kopmamış, değerlerine yabancılaşmamış, son derece mütevazı bir hayat yaşayarak ve ihtiyaçlarını asgari düzeyde tutarak dosdoğru yaşamış ve sözü doğru söylemede abide olmuş bir karakter...”(İlbak, Ü., Dil ve Edebiyat Dergisi, Aralık 2018, S.120)
Hayır, hayal ile yoktur benim alışverişim...

İnan ki: Her ne demişsem görüp de söylemişim.

Şudur cihanda benim en beğendiğim meslek:

Sözüm odun gibi olsun; hakikat olsun tek! (Safahat, 227)

Akif'in karakterini şekillendiren amilleri iyi analiz etmek için hiç şüphesiz doğup büyüdüğü yılların, semtin, içinde yaşadığı ailenin ve muhitin fotoğrafını iyi çekmek gerekir.1873 yılında asıl İstanbul'u aksettiren Fatih Semtinde dünyaya gelmesi ki o zamanlar birçok kişinin ilim Fatih'ten Üsküdar'a inmez dediği bir çevrede Fatih Medresesi Müderrislerinden İpekli Tahir'den yani babasından fıkıh, hadis gibi İslami ilimleri öğrenirken bir taraftan da Türkistan Buhara'sından Tokat'a oradan da İstanbul'a göç etmiş Munis Anadolu Kadını olan annesinden aile terbiyesi olarak manevi yönden tekâmül etmiştir.

“M.Akif, Osmanlı Devletinin Türk-Rus, Türk-Yunan, Balkan ve Birinci Cihan Harplerini görmüş, Anadolu'nun paylaşım günlerinin ıstırabını bütün benliğiyle yaşamış, Milli mücadeleye katılmış, Birinci Mecliste bulunmuş, bütün bu süreçleri şiirinde ele almış, devletin içinden geçtiği zorlu günleri aldığı her nefeste hissetmiş bir şahsiyettir.”(İlbak, Ü., Dil ve Edebiyat Dergisi, Aralık 2018, S.120)

Yakın dostu Mithat Cemal'e göre “Müslümanlığı Akif, 'güzel' diye değil, 'doğru' diye sevdi. Bu, dini bir sanatkâr gibi değil, bir mütefekkir gibi sevmekti. Onun içindir ki 'secde', 'leyla', 'gece', 'hicran' gibi ihtiyarlığında yazdığı tasavvufi şiirlerinde bile 'his mistisizmi' değil, fikir mistisizmi var. Âkif tekke Müslümanı değil, cami Müslümanıdır. Onda cezbeden ziyade secde vardır.

Alınız ilmini Garbın alınız sanatını;

Veriniz hem de mesainize son süratini.

Çünkü kabil değil artık yaşamak bunlarsız;

Çünkü kavmiyetti yok sanatın, ilmin; yalnız,

(Safahat, 192-193)

Âkif Batı medeniyetine körü körüne bağlananları eleştirerek yapılması gerekenin yukarıda da ifade ettiği gibi bir analize, senteze giderek iyi taraflarının övülüp alınması işe yaramayan taraflarının da alınmamasını söyler.

Hayatının Safaları;

“Akif Meşrutiyet'te bir teşrih masası gözüdür. Şiddetli bir gözdür. Cihan savaşında bir destan kalbi, bir destan yüreği, bir destan dilidir. Cumhuriyet döneminde bir zihin ve beyindir. Ölümünün yaklaştığı yıllarda garip, sürgün, mahzun bir ruhtur.” (Karakoç, S., M.Akif)

Onun hayatını ya da kişiliğini daha yakından tanımak için Safahat'ının bölümlerini iyi analiz etmek gerekiyor. Ayrı ayrı 7 kitaptan oluşan Safahat'ta her bölüm onun hissiyatını ve fikriyatını ele veren mısralardan oluşmuştur.

Kuran Şairi

“Doğrudan doğruya Kurandan alıp ilhamı,

Asrın idrakine söyletmeliyiz İslam'ı”

Safahat(403)

Şair, bu dizeleriyle bizim düştüğümüz durumun asıl nedenini ortaya koyarak bundan nasıl kurtulmamız gerektiğini de vurguluyor. Milletin kurtuluşunun ancak ve ancak asıl kaynak olan Kurana dönmekle ve tabi ki onun, çağın içinde bulunduğu şartları da düşünerek yeniden yorumlanmasıyla olacağını söyler.

Yaşanan hayat onun şiirin başlıca konusudur. Mahalle kahvehaneleri, meyhaneler, mendereseler, camiler ve sokaklar... Yetimler, kimsesizler, yaşlılar onun eserlerinde kişi ve mekân olarak sıkça gördüğümüz unsurlardandır.

“Edebiyatımızda onun kadar hayatı şiire ve şiiri hayat sokmuş şair yoktur.” (Karakoç, S., M.Akif)

Çağımızın büyük simalarından M.Akif “ İslam Şairi” olarak anılmıştır. Nitekim 1.TBMM'ne seçilmesiyle ilgili mazbatada da bu vasıflandırma vardır. Akif'i diğer çağdaşlarından ayıran onu mümeyyiz kılan İslamcı kimliğini hiç gizlemeyip hayatına, eserlerine çevresine bunu aksettirmesidir.

Kürsüdeki Vaiz

“Şiir yazar vaizler çok görülmüştür ama şair olarak tanınmış bir şahsın vaaz ettiği pek görülmemiştir. Ancak M.Akif için böyle bir davranışı tabii karşılamak gerekir. Bu tebliğ metodu Âkif için hiç de yadırgatıcı değildir. M.Akif, belki de asıl kitlesinin camide bulunacağını bildiği için, en buhranlı dönemlerde halkı irşad için kürsüye çıkar ve vaaz verir. Dinsiz cemaat belki yaşar, ama cemaatsiz din yaşamaz diyerek cemaati belli bir gayeye sevk etmektedir.” (Doğan, M, Camideki Şair, s.37) derken yazar onun cephe ile cami arasında nasıl bir bağ kurduğunu, bazı çağdaşları ya da diğer şairler gibi fildişi kulesine kapanıp halka oradan tepeden bakmayıp bizzat toplumun içinde yani aslında olması gereken yerde olduğunu belirtmeye çalışmıştır.

Ümitvarlık

"Ye's öyle bataktır ki; düşersen boğulursun.

Ümîde sarıl sımsıkı, seyret ne olursun!

Azmiyle, ümidiyle yaşar hep yaşayanlar;

Me'yûs olanın rûhunu, vicdânını bağlar"

(Safahat S.167)

Taceddin Dergâhında birlikte kaldıkları Hasan Basri, "Düşman Ankara'ya yaklaştığı sırada hiç istifini bozmadı, onun kuvve-i maneviyesi zerre kadar sarsılmadı; etrafındakilere hep ümit, hep iman, hep cesaret telkin etti." Milli mücadele boyunca ümidi kaybolmayan ve azmi kırılmayan yahut da bedbinlik anlarını kimseye hissettirmeyen biriydi Akif.

İslamcılık ve Akif

Eğer çiğnenmemek isterlerse seylab-ı eyyama

Rücû etsinler artık Müslümanlar İslam'a.

Osmanlıyı çöküşten kurtarmak için II. Meşrutiyet Döneminde birkaç fikir akımı ortaya çıkmıştır. Batıcılık, Türkçülük, Osmanlıcılık ve İslamcılık... Elbette Akif gerek yetiştiği aile ve muhit gerek almış olduğu eğitim vesilesiyle kendini İslamcılığa daha yakın görerek özelde İslam ümmetinin genelde ise Doğu toplumlarının kurtuluşunun İslam'da olduğunu savunmuş, özellikle Batıcılığı bilakaydüşart kabul eden çağdaşı Tevfik Fikret'le kalem savaşına girmiştir. Düşünce ve ideoloji bakımından Akif her ne kadar nevi şahsına münhasır olsa da aslında İslam dünyasının entelektüellerinden Abduh, Afgani ve İkbâl'den etkilenmiştir. "Onun silüetini çizebilmek için Afganlı Cemalettin'le Mısırlı Abduh'un portrelerini bir an bile gözden ayıramayız. Fikirleri itibarıyla Afgani ve Abduh'un Türkiye temsilcisi sayılır.(Özçelik, M, Bir Hisli Yürek M.Akif)

Akif mutaassıp değildir bilakis muasırdır. Veterinerlik mesleğini yapması, Fransızca öğrenmesi, Darülfünun' da edebiyat Müderrisliği yapması, güreş tutması, yüzme bilmesi vb. özellikler onun tutucu ya da hepten gelenekçi olmayıp çağın ruhuna uygun ama aynı zamanda ilkeli bir duruş sergilediği görülür. Çalışkan, azimli, kavgacı değil ama ilkeli bir adamdır. İdealist bir ülküsü vardır. Sade biridir. Köstekli bir saat ve üç beş kuruş para... Vefalı biridir. Seyfi Baba ve Köse İmam'da karşımıza çıkar. Kılı kırk yaran insanıdır. Şiir devri değil şuur devridir diyerek sanatının kölesi olmayı reddedip kalemini milletine amade eylemiştir.

Bir karakter abidesi olan Akif Turan Karataş'ın da dediği gibi 63 yıllık ömrünü yalana müracaat etmeden anlatabilirdi. Nâzım Hikmet'e göre ise Akif inanmış bir adamdı.

Kaynakça:

1. Doğan, D.M, Camideki Şair, 2009
2. İlbak Ü. , Dil ve Edebiyat Dergisi, 2018, S.120
3. Özçelik, M., Bir Hisli Yürek M.Akif
4. Karakoç, S., Mehmet Akif

Gaffar FİLİZ
11-A sınıfı

VAKIF KÜLTÜRÜNDE RAMAZAN

Vakıf; Türk tarihinin sosyal, kültürel ve ekonomik hayatında ehemmiyetli bir rol oynamış dini, hukuki ve sosyal müessesesidir. Bir kişi mülkiyetine menkul ve gayrimenkul mallardan bir kısmını veya onların tamamını Allah'ın rızasını kazanma niyetiyle herhangi birinin ihtiyacını gidermek üzere dini, içtimai bir gaye ile tahsis ederse malını vakfetmiş yani bir vakıf müessesesi kurmuş olur. Vakfı, ben ve öteki arasındaki etkileşim ve dayanışma ruhunu somutlaştıran bir müessese olarak değerlendirebiliriz. Bu davranışın arkasında herhangi bir mecburiyet veya zorlama değil, ferdi bir sorumluluk hissi, vicdani bir hizmet duygusu diğer bir ifadeyle iyilik, şefkat, dayanışma, ötekini maddi ve manevi açıdan huzura kavuşturma yolunda haz duyma ve benzeri kültürel değerler ve bu değerleri kendine ilke edinmiş kişinin hür iradesi yatmaktadır.

Nitekim Osmanlıda ramazan ayı, vakıf kültürünün adeta zirveye ulaştığı bir zaman dilimiydi. Hani deriz ya nerede o eski ramazanlar diye. İşte o aradığımız eski ramazanlar Osmanlıdaydı aslında. Osmanlıdaki ramazan geleneğine gelmeden önce günümüzdeki ramazan geleneğinden bahsetmekte fayda var.

İçinde yaşadığımız asırda, maddi-manevi bütün kavramlarımız yozlaşmaya mahkum oldu. Bundan ramazan ayı da biz de payımıza düşeni aldık. Yozlaşmanın etkisiyle eriyip gidiyoruz adeta. Paylaşmanın, muhabbetin, dostluğun ayı olan ramazan yozlaşan dünyada bütün güzelliğini yitirip adeta cimriliğin, dedikodunun, israfın ve gösterişin ayı oldu. Paylaşmak dururken sakladık ve saklandık. Oysa gerçek ramazan ne idi? Tasadduk etmedeki huzurun, veren elin alan elden üstün olduğu bilincinin, infak ettikçe malın bereketleneceğine olan inancın had safhada hissedildiği, medeniyetimizde vakfetmenin zirveye ulaştığı ayın adıydı ramazan. Osmanlıda ramazan gerçek manasına ve hürriyetine kavuşuyordu aslında. Osmanlıda ramazan ayı geldiğinde zenginler hiç tanımadığı bakkal, manav vb. yerlere girip oradaki zimem defterini (veresiye defteri) isterlerdi. Baştan ortadan ve sondan birer sayfa seçip "Silin borçları. Allah kabul etsin." der ve o sayfalardaki borcu öder giderlerdi. Borcu ödenen borcunu ödeyenin kim olduğunu; borcu sildiren ise kimin borcunu sildiğini bilmezdi.

Düşünebiliyor musunuz, veren el huzurlu alan el ise ne kadar mutlu. Muazzam bir gelenek.

Peki ya yedi akşam üç sofraya geleneği? Yine bu gelenek bilhassa İstanbul'daki zenginler tarafından icra edilirdi. Ev sahibi, bir hafta boyunca her akşam üç ayrı sofraya kurdurturdu. Biri erkekler için, diğeri hanımlar için ve son olanı da çocuklar ve davetsiz misafirler içindi. Bu evin kapıları ihtiyaç sahibi kimseler karınlarını doyurabilsinler diye her daim açık bırakılırdı. Ecdat sofrasında zengin, fakir ayrımının yaşanmaması için bir uygulama geliştirmişti. Eve gelen misafir zengin-fakir fark etmeden girişteki siniden üzerinde bir ayet adı yazılı (Taha Sofrası, Yasin Sofrası, Kaf Sofrası, Bakara Sofrası vs.) olan tahta kaşıktan alır ve aynı ayet adının yazılı olduğu masaya otururdu. Bu sayede zengin fakir herkes kıymetince tanımadığı birilerinin yanına oturtulur ve yeni muhabbetler, dostluklar kurulurdu. Misafirler uğurlanırken ise "Bu akşamsızı soframızda yedirdik, içirdik, dişinizi eskittik." denilir ve avucuna para koyularak "İşte buda dişinizin kirası." denirdi. Ne de güzel bir adet...

Hatta vakıf kültürü halkın bile ruhuna o kadar işlemişti ki meslek erbabına önden veya sonradan parası ödenmesi şartıyla onları bila-bedel ihtiyaç sahiplerine hizmet ettirirdi. Mesela bir kasap et almaya gücü yetmeyen bir aileye ücretsiz et dağıtırdı. Veya bir berber maddi gücü yetmeyen birini ücretsiz tıraş ederdi. İşte gönülden geçen gerçek bir muhabbet. İşin özüne bakarsak; Osmanlıda ramazan, vakıf kültürü ile adeta muhabbetin, dostluğun ayı oluyordu. İnsanlar felaha kavuşuyor, huzuru elde ediyordu.

Şimdi ise felahımızı ve huzurumuzu yitirdik. Eğer özümüze bir dönüş gerçekleştiremezsek yozlaşmanın etkisiyle ruhumuz eriyip gidecek. Bu gidiş ise köksüzleşmemize ve öksüzleşmemize yol açacak. Umarım en yakın zamanda tam anlamı ile manen, ahlaken ve ruhen aslımıza rücu ederiz.

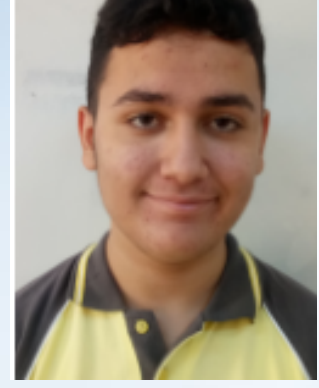

Ahmed Semih Çelik(Mezunlarımızdan)
İL BİRİNCİSİ

BEYAZ

Koştum, ruhuma pranga vurmuş hiçliğe doğru. Ayaklarımı Kaf Dağı'na atıyordum, menzili olmayan yollara girmiştim elimde beyaz güllerle. Akan gözyaşlarım tüm dünyada bir tufan oluşturunca. Garaj kapısının önüne gelince duraksadım, anahtarı çevirince cehennem kapısını açmışım gibi beyaz bir sıcaklık karşıladı beni. Beyaz kirliydi Azizim! Beyaz kirliydi.

Burjuvaya karışmış bir taşralıyım, oysaki bütün şehir benim gibi hissetmiştim. Sizle ilk tanışmamızda Tanrı bana iki beyaz verdi diye haykırmıştım kollarında. Nasıl girmiştim bu kara deliğe? En son Hafızdan şiirler okuyordum, Marx kadar ruhsuz gotik bir binada. Telefonumun acı melodisi tüm dikkatimi evrenin sonsuzluğuna yollamıştı, arayan beyaz bir kadındı, beyazlarımın en değerlisi... Telefonumu hiç duymadığınız sevgi cümleleriyle açtım. Hazırlan bu gece çıkıyoruz dedi. Nereye demeye

fırsat vermeden telefonu kapattı... Karanlık, şehre hâkim olunca korna ve telefon sesiyle irkildim. Kendimi merdivenlerden üçer dörder inerken buldum. Tüm samimiyetiyle bana gülümsüyordu aşağıda. Arabaya bindim nereye varacağımız hakkında hiçbir fikrim yoktu, onlarca kez sormama rağmen Lotus çiçeği gibi kirsiz gülümsüyordu. Dehliz gibi dar bir ara sokağa gelince durduk. Bir adamı arayarak, garajı aç sana haber vermiştim diye sinirleniyordu. Birden sağ taraftaki gri garaj kapısının açıldığını gördüm. Beynim buradan uzaklaş diye emir veriyordu. Hissetmiştim beyaz karanlığı. "Hadi!" dedi. Arabadan inip içeri girdik, pudra rengine alafranga bir salondan elli metre ilerleyince beyaz bir kapıyla karşılaştık. İçeri girdiğimde düz bir lobi ve lobiden beş metre ileride lobinin bir metre aşağısında kalan oval ve büyük bir salon gördüm. Hızla ilerleyip merdiven kullanmadan salona atladık. Kim bilirdi, atlamak benim yazgımmış meğer. İnsanlarla selamlaşip ayrı bir masaya oturduk, çantasından sigaraya benzeyen bir şey çıkartıp yaktı. Salondaki koku her zerremi ürpertiordu. Beş dakika sonra gözlerinin tavana doğru kaydığını görünce bağırarak "İyi misin?" dedim. Korkmuştum ve içim karanlık bir merakla ürpermişti, sandalyeden kalkıp yanına gittim, elindekini tüm samimiyetiyle uzatıp "Lütfen!" dedi. Demiştin ya içim karanlık bir merakla ürperdi, merakım kendisiyle yaptığım savaşa galip gelmişti, dumanı içime çekmeye başladım, berbattı! Bir insan bunu neden içerdi ki? Elimden atıp sandalyeye yürümeye çalıştım, beni yere mıhlamışlardı sanki. Midem bir Dan Brown romanı gibi karıştı, bayılmışım, ayıldığımda evimde buldum kendimi nasıl eve geldim bilmiyorum. Aylarca garaja gidip gelmiştik, artık vücudumun her yerinde yaralar çıkmıştı. Uyuyamıyordum. Onla da uyuyamıyordum onsuz da uyuyamıyordum. Beyaz kadın ise çok zayıflamıştı halsizliği Fizan'dan bile anlaşılabilirdi. Yaz gelmişti artık ailemin yanına dönmeliydim. İki beyazdan ayrılık fikri her zerreme acı veriyordu. Eve varmışım, zayıflamış vücudumu ve yaralarımı gören ailem ne olduğu hakkında sorular soruyordu, açıklamak mümkün mü? İki gün geçmeden yokluğun belirtileri beynimi kemirmeye başlamıştı. Çantamda üç beyaz vardı, içmek zorundaydım. Ailemin yanından deli gibi kalkıp odama koştum. Annem ve babam korkmuşlardı. Arkamdan gelmişler, elime alıp yaktığımda içeri girdiler, anlamışlardı. Babam bir Nazi askeri durağanlığı ve siniriyle elimden almaya çalıştı, vermeme ısrar ediyordum, annem ise bir "Sepehri" şiiri kadar hüznüydü. Sokrates'in savunması içerisine girmiştim âdeta. Babam elimdekileri alıp kapıyı kilitledi. Korkmuşlardı, kapıyı açmaları için yalvarıyordum, halüsinasyonlar görmeye başlamıştım, ahlaksızca bağırıyordum o an gözümün üstünde duran jilet çarptı, kolumu boydan boya çizdim. Gerçekliğim, benliğim ve hayatlarımız kadar sahte bir çılgılık attım. Ailem içeri girmişti durum anladıklarından bile ağırdı. Babam suratıma tokat atıp ağlayarak git dedi babam ki cesur bir adamdı. İlk kez böyle görüyordum onu.

Valizimi toplayıp yola çıktım, ruh halim "Grinko senfonileri" gibi karıştı. Doğru mu yapmıştım, sahi doğru ne onu bile bilmiyordum ki... Diyordu ya şair: "Bütün bir dünya muşamba dekor..." İki beyazım dışında her şey boş geliyordu. Şehre varmıştım, Beyaz'ım için beyaz güller de almıştım. Heyecanla telefonu tuşlayıp onu aradım telefonu açtığı anda acı şekilde inliyordu. Azrail nefesini kilitliyordu âdeta. Telefonu kapatıp elimde beyaz güllerle gri sokaklarda koşmaya başladım, adımlar nasıl imkânsız olur onu öğrenmiştim. Nihayet garaj kapısının önüne gelince duraksadım. Neyle karşılaşacağımı bilememenin sıkıntısı bedenimi sarmıştı. Açmıştım kapıyı, beyaz ateş ruhumu sömürmüştü âdeta. İçeride Çernobil'e yakın duman olduğuna yemin edebilirim, duman arasında koşmaya başladım pembe koridorun sonunda beyaz kadını gördüm, nefesi çekilmiş uyuyordu, ne olduğunu anlamaya çalışırken polis sirenleriyle ürperdim, korkmuştum suç üstüme kalabilirdi, tüm insanlığın bencilliğini ve samimiyetsizliğini yüklenerek oradan koştum. Beyaz'ımı beyaz dumanlara bırakmıştım hüznüm dağları yıkabilirdi.

Suçluydum! Suça ise ceza gerekir bu insanlık tarihindeki değişmez kuraldır. Bir inşaatın tepesine çıktım, onun için aldığım beyaz gülleri rüzgâra bıraktım, güller suçlarını kabul etmişlerdi. Sıra bendeydi, kendimi gri şehrin soğuk taşlarına bıraktım. Ne acı ki gözümü hastanede açtım ölmemiştim. Annem ve babam gözlerini üzerime kilitlemişlerdi. Uyandığımı görünce hüznü ve boğuk bir sesle “Ölmüş o.” dediler. Ağlamaya bile halim yoktu sadece baş sallamakla yetindim. Tanrı çileli hayatıma beyaz mumlar dikmeye devam ediyordu. Polisler her şeyi anlatmışlar vaziyet berbattı. Kolumdaki serum yerine damarlarıma kezzap damlatılmasını tercih ederdim. Dumanlı bir partide Beyaz’ımı kaybetmişim. Bu sefer elimde üç beyaz vardı: beyaz yeni bir sayfa, beyaz kadının beyaz kefeni ve beyaz toz. Geride kalanlar için yaşamalıydım, beyaz yeni bir sayfayı seçtim. Bu sayfa bana yeni iki hediye verdi: beyaz gökyüzü beyaz yeni bir hayat. “Beyaz kirliydi Azizim!” demiştim ya, bu sefer beyaz sayfamı rengârenk kalemlemlerle kirlitecektim.

ALİ KUŞ

11-C

SAĞLIKLI NESİL SAĞLIKLI GELECEK YARIŞMASI
EDEBİ ESER KATEGORİSİ İL BİRİNCİSİ

SAĞLIKLI NESİL SAĞLIKLI GELECEK

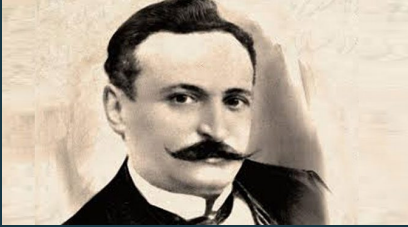
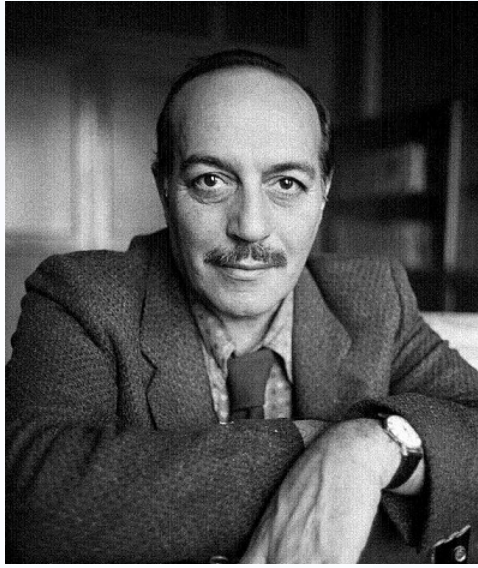
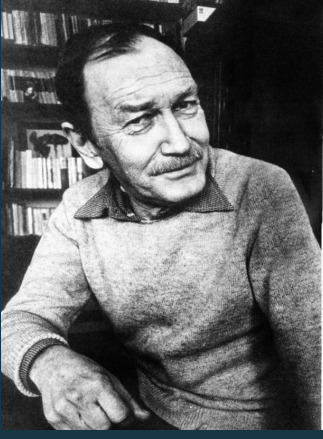
“SAĞLIKLI NESİL SAĞLIKLI GELECEK” temalı Yeşilay Cemiyetinin düzenlediği Türkiye geneli lise öğrencilerine yönelik yarışmada okulumuzu temsilen görsel eser kategorisi il birincisi. Öğrencimizi tebrik eder başarılarının devamını dileriz.

Fatime POLAT
HAZIRLIK B SINIFI

EDEBİYATA DAİR

EDEBİYATA DAİR

- Cahit Sıtkı, küçükken yaramazlık yaptığı için babası tarafından pencereden aşağı sarkıtılmıştır. O günden sonra ölümden korkmuş ve eserlerinde hep "ölüm" temasını işlemiştir.
- Nazım Hikmet, Bursa cezaevinde ıslak ıslak çok dayak yediği için onun en büyük korkusu su olmuştur.
- Cengiz Aytmatov'un kağıda karşı alerjisi vardır.
- Yahya Kemal'in hiç evi olmamıştır. Ölene kadar otelde yaşamıştır. Nazım Hikmet'in annesine aşık olmuştur.
- Şemsettin Sami 20 yıl boyunca sakallarını kesmemiştir.
- Hüseyin Rahmi mikroptan korktuğu için 100 çift eldivene sahip olmuştur.
- Karacaoğlan'ın en büyük korkusu: Çirkin bir kızla evlenmektir.
- Tevfik Fikret, aynı zamanda iyi bir ressamdır. Evinin planını da kendisi çizmiş ve evine isim veren ilk şairimiz olmuştur. En büyük takıntısı: Sol tarafında kimseyi yürütmemek.
- Ahmet Haşim'in hastalık derecesindeki takıntısı ise: Toprak yemesidir. Haşim'in şiirlerinde hep gün batımı, gece, ay ışığı, hüznün olmasının sebebi çirkin olmasından derler.
- Abdülhak Şinasi Hisar'ın en büyük takıntısına gelelim: Temizlik. Arkadaşları ondan: "Neredeyse suyu da yıkayarak içecek." diye yakınmışlardır.
- R.Mahmut Ekrem'in düğünü 40 gün sürmüştür.
- 3 büyük şairi (Turgut Uyar, Cemal Süreya, Edip Cansever) kendisine tutsak eden kadın... Bahsi geçen güzel: Tomris Uyar.
(ikinci yeninin gelini
- Cemal Süreya demişken... Sevgili Cemal soyismindeki iki y'den birini bir iddia sonucu kaybetmiştir. Evet, soyismi tek "y" ile yazılıyor. (Sebep yine sensin eyy Tomris Uyar!)
- Orhan Veli'nin ölümü,
Belediye'nin açtirdığı bir çukur yüzündendir.
Çukura düşmesi sonucu başından yara almış ve ölüm sebebi bu olmuştur...

ALINTI

ÇAĞA MANİFESTO

Devrimi hak eden bir çağ ile karşı karşıyayız. Bu çağ; balon gibi şişirilmiş, içi boş olan bir devrimi değil; merhamet yüklü, adalet şiarlı, bütün bir insanlığa umut olacak bir devrimi hak etmektedir. Bambaşka bir devrimi, Müslüman yüreklerden çıkacak devrimi... Her devrimin bir manifestosu vardır. Peki, Müslüman yüreklerden çıkıp bütün bir insanlığa meydan okuyacak olan devrimin bir manifestosu yok mu? Elbette var. Hem de günde beş defa sergiledikleri devrimci duruşlarında haykırdıkları bir manifesto... Öyle olacak ki o olmadan ne devrimci olunuyor ne de devrim. Aslında işin özü, bu manifestoyu iyi anlayabilmektedir.

Eğer bu manifestoyu iyi anlayabilirsek; çağın, devrime ne kadar ihtiyacı olduğunu da fark etmiş olacağız. O halde bütün bir insanlığa meydan okuyacak olan devrimin manifestosunu anlamaya çalışalım. "Hamd âlemlerin rabbi Allah'adır."

Çağımız insanının belki de en büyük zaafı kula kulluk etmesidir. Bu zaaf bizlere uyuşturulmuş bir zihin ve hissiyatsız bir ruh dünyası dayatmaktadır. Bununla da kalmayıp hayatın sadece karın tokluğundan ibaret olduğunu sanmamıza ve şuur yoksunu, bakışsız, anlayışsız, bir duruşa sahip olamayan bireyler olmamıza yol açmaktadır. Bu işin teorik boyutuydu. Pratikteki boyutu ise çok daha büyük bir vahamet içeriyor.

İşimi kaybederim korkusuyla hırsızlığa göz yumanlardan, aç kalma korkusuyla her türlü ahlaksızlığa soyunabilen bireyleri barındıran korkunç vahamet, bu işin pratikteki boyutudur. Evet, devrilmesi gereken bir sistemden bahsediyoruz. Peki nasıl? Rızkın asıl sahibini tanıyıp sadece ona şükrederek.

Peki, bu rızkın sahibini nasıl tanıyacağız ve ona nasıl şükredeceğiz?

Şükür kısmını sorarsak o zaten bu manifestoyu okuduğumuz zaman gerçekleşmekte. Eğer tanımayı sorarsak, rızkın asıl sahibi kendini tanıtmakta zaten. Bu dünya için tanımak istersen o Rahman'dır, ahiret için ise o Rahim'dir.

"O Rahman ve Rahim'dir"

Çağımızın diğer bir sorunu ise birbirinin kurdu olan, zevkinden asla ödün veremeyen ve merhamet çınarlarını yok eden insanoğludur. Peki ya pratiği?

Bir çocuğu, az çalıştı diye bileklerinden kesip ellerini ailesine gönderen, menfaati uğruna kardeşini dahi öldürmeyi göze alabilen insanoğlu bu sorunun pratikteki karşılığıdır. Peki ya bu sistem, nasıl devrilecek?

Çağlar üstü merhamet çınarlarını ekerek.

O zaman bize düşen "İnsan insanın kurdudur" felsefesini, çağlar üstü manifestomuzun ışığındaki yine çağlar üstü olan "Yaratılanı severiz yaratandan ötürü." felsefemizle yıkmaktır. Zira yaratan, Rahman ve Rahim'dir.

"O, din gününün malikidir."

Çeşitli sorunlardan bahsettik. Daha da bahsedebiliriz. Lakin sorunlar farklı olsa da kaynakları hep aynı. Bu sorunların temel kaynağı: İnsanoğlunun yaptıklarından asla sorumlu olmayacağı hissiyatıdır. Bahsettiğimiz sorunların yok olması için bu sorunların kaynağının da yok olması gerekmektedir. Bu ise insanoğlunun yaptıklarının yanına kalmayacağı ve yine yaptıklarının bir hesabının olacağı hissiyatının zihne ve kalbe işlemesiyle mümkün olacaktır.

Manifestomuz ise 'O, din gününün malikidir.' diyerek zihinlerimizdeki putları sarsacak ve kararın gönül dünyamıza yeni bir pencere açacaktır. Tabiri caizse bahsettiğimiz sorunların köküne adeta kibrit suyu dökülecektir.

Bununla da kalmayıp; bu kaynağın, başka yerlerde başka bir şekilde oluşmasına karşı ise bizlerden hürriyetin ve devrimci duruşun sözünü alacaktır.

"Yalnız sana ibadet eder yalnız senden yardım dileriz."

Az öncede bahsettiğimiz üzere manifestomuz bizlerden bir söz alacaktır. Öyle bir söz alacaktır ki vereceğimiz bu sözle kula kulluk esaretinden tek mabuda kul olabilmenin hürriyetine geçeceğiz. Bir nevi kâinata meydan okuyabilecek bir kuvvete sahip olacağız. O kuvvet ise ancak herkesten uzak ama Allah'a yakın olmanın verdiği özgürlükle elde edilebiliyor.

Ayrıca içinde bulunduğumuz durumun ne kadar vahim olduğunu da anlamış olacağız ki o vahametten kurtulmak adına bu sözü vermekteyiz. Bununla da yetinmeyip bir dua da edeceğiz. Bu dua, ancak içinde bulunduğu durumun bilincinde olanların anlayabileceği bir duadır. Ve yine ilginçtir ki bu dua da manifestomuzun bir parçası.

"Bizi dosdoğru yola ilet; kendilerine nimetler ve güzellikler ihsan ettiklerinin yoluna, gazaba uğrayanların ve sapıtanların yoluna değil."

Yukarıda bilinçten bahsettik. O bilinç ki; menfaat, heves ve ahlaksızlığın sapkınlığa ve nihayetinde gazaba uğratacağının bilinci idi.

Yine o bilinç; komşusu aç iken tok yatamamanın, dünyanın sadece kendi etrafında dönmediğini anlamının bilinci. Yani nimet ve güzelliklerin, birer ihsan olduğunu anlamının bilinci. Bu dua bizleri; yani şüursuzluktan, bilinçsizlikten ve ahlaksızlıktan beslenen kölelik sisteminin kullarını, hürriyete çağırıyor. Hemen ardından da onlara şuur, duruş, bilinç ve ahlak ekseninin hürriyetine girmeleri için bir anahtar hediye ediyor. O anahtar ise menfaat, zevk ve heves uğruna yitirdiğimiz insanlık sorunun kilitli kapısını açıyor. Allah'ın izniyle o kapının açılacağı gün, devrimimizin çağlar üstü nizamı kurduğu gün olacaktır. Özetle manifestomuzun teorik boyutunu anlatmaya çalıştık. Bu anlattıklarımız, insanoğlunun yıllardır çocuk oynadığı devrimlerle yaşamasından kaynaklı çok ütopyik gelebilir. Lakin unutulmamalıdır ki bir ütopyanın en önemli özelliği; onun gerçekleşmemiş ve gerçekleşme ihtimalinin olmamasıdır. Hâlbuki bizim bahsettiğimiz devrimin manifestosu; Süleymaniye'nin kubbesinden, penceresinin önündeki çiçeğe kadar hassasiyet besleyen, bir insanın nefesini bir devlete eş tutan medeniyeti inşa etti. Dahası da var. Manifestomuz Asrı-Saadet'i bile gördü. Zaten o asrı, saadetli yapan da yine manifestomuz ve o manifestoyu bütün hücrelerine kadar işleyen ezeli ebedi önderimiz, başka bir deyimle en büyük devrimcimiz, değil miydi? Kaldı ki o asrın saadetini anlatmaya mürekkep bile yetmez. Zannedildiğinin aksine, aldığımız her nefesten daha gerçekçi olan bu manifesto; gerçekleşmeyecek bir devrimin manifestosu değil. Velhasıl kelam eğer zalimler bu zulümleriyle bir dünya düzeni kurabilmişlerse bizler de çağlar üstü manifestomuzla o düzeni devirebiliriz. Bütün mesele onu iyi anlayıp iyi idrak etmemizdir. İşte o zaman şairin de dediği gibi 'Bir devrim evvela başka bir devrimi devirecektir.'. O vakit, Selam olsun devrimci kardeşlerimize. Selam olsun dosdoğru olanlara.

Ahmed Semih Çelik (Mezunlarımızdan)
12-B sınıfı

BAHÇIVAN

Her sabah yeni bir şevk kaplayarak içini
O cennet bahçesine dalar garip bahçıvan.
Türlü çiçekler sarar etrafını gün boyu,
Türlü rayiha ile dolar garip bahçıvan.

Her biri ayrı alem, ayrı hikayesi var.
Kimi çeker kendini, öyle uzaktan bakar,
Kimi döker içini, derdiyle bütün yakar.
Hepsinden ayrı bir yük alır garip bahçıvan.

“Lale bugün pek durgun, bir derdi mi var acep?
Çiğdem, menekşe suskun ;gül, gülmüyor mahzun hep”
Birini ayırmadan hepsiyle hem- dert olup
Dertlerine çareler bulur garip bahçıvan.

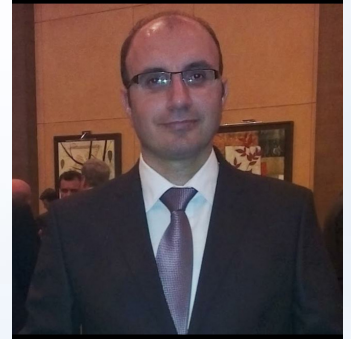
Bahçıvanlık zor iştir, çelikten sabır ister.
Dikenlerden yılmadan tomurcuk için bekler.
Yok öyle, yorulmadan çıksın gelsin çiçekler!..
Gün olur, boynu bükük kalır garip bahçıvan.

Bahçeye bir gün bile ihmal etmeye gelmez.
Bir gevşeklik gösterebilir, ayrı kottan geçilmez...
Emek, dikkat, şevk ister; derdi olmayan bilmez
Bu dertten ayrı bir zevk solur garip bahçıvan.

Onu mutsuz görmezsin, oysa bir gam dağıdır,
O da her insan kadar dertlerin uğrağıdır.
Lakin onun farkı var, o çiçek aşığıdır
Gün gelir bu aşk ile ölür garip bahçıvan.

Çalışırken bağında hiç yorgunluk duymadan
Bir salgın çekti aldı, bahçesine doymadan
Bahçıvan şimdi mahzun, çabalıyor “uzaktan”
Üzülme, vuslat günü gelir, garip bahçıvan!

Ey bahçıvan, gamlanma, o bahçe ıssız kalmaz
O çektiğin çileler, emekler zayi olmaz
Yetirdiğin çiçekler dünya durdukça solmaz
Elbet kadrini Mevla bilir garip bahçıvan.

Dr. Hüsnü ÖZALTUN
Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni

MUSTAFA KUTLU ESERLERİNDE MUHAFAZAKARLIK

Gün geçtikçe yozlaşan, kendi benliğini kaybeden modernlik diye diye kendi değerlerinin yok olmasına göz yuman bir toplum haline geldik. Değerlerimize acaba yeteri kadar sahip çıkabiliyor muyuz? "Sahip olduğumuz ne kadar zenginliğimiz var bir de bir de bunların farkına varabilsek" demiş usta yazar Bir Demet İstanbul adlı eserinde. Sadece İstanbul'da sayamayacağımız kadar zenginliğimiz varken, modernleşmek uğruna hepsini hiçe sayıyoruz.

Mustafa Kutlu, Akasya ve Mandolin adlı denemesinde yönetmen Mesut Uçakan'ın "Kavanozdaki Adam" adlı filminden bahsetmiştir. Bu filmde camla kaplı mimar ve içinde işleri gereği çalışan insanlar ele alınmıştır. İnsanlar sanki başka bir yerde yaşıyor gibi dış dünyadan habersizler ve dışarıyla irtibatlarını kesmişler. Bu yüzden insanlar cam bir kavanoza hapsedilmiş gibiler ve film adını buradan alır. Mustafa Kutlu psikologların insanın 4 kattan yüksek binalarda yaşadığında psikolojik rahatsızlıklara maruz kaldığını tespit ettiğini söylemiştir. İnsanlar modernliğin yüksek katlar yaşamak olduğunu düşünüyor olsa gerek ki sağlıklarını hiçe sayınlar. Onları inşa etmek, geniş yollarda yürümek, top peşinde koşan çocukların futbol sahası olarak hayal ettikleri alanlara AVM'ler inşa etmek modernliği savunmaz. Şehirlerimize kimliğini kazandıran elbette bu değil.

Mustafa Kutlu Bir Demet İstanbul adlı eserinde "Bir şehir ruhunu veren çocukların oyun oynarken söyledikleri türküler ve tekerlemelerdir, esnafın müşteriye karşılamaşdır, topluca yaşanmış elemeler, topluya yaşanmış kederlerdir." demiştir. Mustafa Kutlu'nun yine "Hayat Güzeldir" adlı eserinde arkadaşlarıyla çocukken top oynadıkları, önü olarak hayal ettikleri alanın nasıl betonla kaplandığı ve orada yaşadığı anıları anlatmaktadır. Şehirlerimize estetik bir görüntü kazandırmak adına anılarımızı da yok ettik. Sadece gösterişli mimariler yapmak, projeler geliştirmek, yeşil alanlar oluşturmak yetmiyor. Tarihi güzelliklerimiz var başta tekrar onları kazanmak muhafaza ve ihya etmek, onlara ışık tutmak ve tarihi aydınlatmak gerekir.

Anadolu'nun nerdeyse her sokağında bir medrese bir tekke bulunmaktadır. Sadece onlar da değil; İstanbul'un sebilleri, çeşmeleri, hanları, sokakları, yalıları, evleri birçok zenginliği var bu cennet vatanı unutmamalı ve unutturmamalıyız. Mustafa Kutlu Akasya ve Mandolin adlı eserinde İstanbul'un Kimliği Üzerine adlı yazdığı bir yazısında Mevlana Kapı civarında bir tekkeye rastladığından uzun zamandır buraya kimsenin girmedikten, bakımsızlığından, hoş olmayan görüntüsünden bahsetmiştir. Esnefa tekke hakkında birkaç soru sorar ancak, yıllardır burada yaşamış insanların, yıllardır burada ekmek parası kazanmış insanların, yüz yüze baktıkları bu tekke hakkında hiçbir şey bilmediklerine çok şaşırır. Anadolu'da elbette bunun gibi yüzlerce var.

Bir diğer eserinde "Siz şehre kendinizi açarsanız ona yaklaşırsanız o da size kendini açar, size bağlanır" demiş yazarımız. Biz ne kadar tarihimizi, değerlerimizi muhafaza edersek onu korursak şehir bize o kadar bize güzelliğini sunar. Sadece dikkatle bakmak yeterli olacaktır.

Yazar Bir Demet İstanbul adlı eserinde şu sözlerle de bu konuya kanaat getirmiştir. "Kimliksiz ve kişisiz bir yapılmaz! Bunu mu istiyorsunuz? Hayır! O halde sokak aralarında kalmış o ayrıntıları muhafaza ve ihya ediniz!"

Unutmaya yüz tutmuş bir diğer güzellik ise tabii ki şerbetçilerdir. İnsanlar, bir şey içmek istediklerinde akıllarına gelen uğradıkları ilk yer onlardı ama eskindendi. 1 bardak şerbet içmenin tadı elbette ki tadı bir yerde bulunmazdı. Tabii bunun da kıymeti bilindi mi? Hayır! Yazarımız bizlere özgü bu değerlerin kaybolmaması için Akasya ve Mandolin adlı eserinde belediyeler ve vakıflara çağrıda bulunmuştur. Onlardan şerbetçiler için birkaç sebil kiralamalarını ve şerbetçilere de kolaylık sağlamalarını istemiştir. Sokak aralarında o kadar muhteşem yapıtlar var ki ülkemizi, bizi, ruhumuzu zenginleştiren asıl onlar.

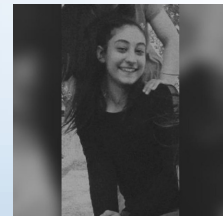
Her gün önünden geçip gittiğimiz nice binayı, tarihi eserimizi görmeden yürüyoruz. Tabii bir de çeşmeler var onlardan bahsetmezsek olmaz. Çeşmeler genelde hayır amaçlı yaptırılır. Mahallede futbol oynayan çocuklar susuzluklarını oradan giderirler. Usta yeni şafak gazetesinde bir köşe yazısında çeşmelerden bahsetmiştir. Yazdığı yazıda çeşmenin tarihini, kullanım amaçlarını, geçmişten günümüze ne yaşadığını anlatmıştır. Tabii ki geçmişten beri sürekli çeşme muslukların kırılmasından o da şikayet etmiştir. Muslukların sürekli kırılmasından çeşmelere su verilmemeye başlanmıştır.

Akasya ve Mandolin adlı eserinde "Suyu akmayan bir çeşme kadar hüznü veren ne olabilir?" diyerek bu konuya atıfta bulunmuştur. Ülkemiz modernleşmeye başlayınca musluklar evlerin lavabolarına takılmıştır ve bunun üstüne Mustafa Kutlu şu sözleri sarf etmiştir "Mahalle, çeşmenin sonu oldu zaten mahalle kaybolmuştu." Elbette ki bu sözünde mahalle edebinin yok olmasına da dikkat çekmiştir. Bir Demet İstanbul adlı eserinde mahalle geçmişinin kaybolmasından yakınmıştır. Çocukların koşuşturmasından, güvenirlilik ve samimiyyetin olduğundan dolayı akşam esnasında kadar oynamalarından, mahalle sakinlerinin toplanarak birbirlerinin evine gitmelerinden söz etmiştir. Şu sıralar insanların apartman hayatında samimiyyetsiz bir tavırla 8 numara 10 numara diye hitap ettiklerine dikkat çekmiştir.

Yine Bir Demet İstanbul adlı eserinde insanların birbirlerinin evlerini görmemeleri için evleri aynı yükseklikte, pencerelerin dahi belirli bir boyutta yapıldığını anlatmıştır. Eserlerinde dikkat çektiği bir de yeşil konusu var. Tabii modernleşmeyle yeşili muhafaza edemez hale geldik. İnsanların hem yüksek binalarda yaşamaktan mutluluk hem de yeşilin kaybolmasından hüznü duyuyorlar. Binalar arasında bu yüzden göya doğa hissi verilsin diye konulan birkaç ağaçla park yapıyorlar.

Mustafa Kutlu aynı şekilde Bir Demet İstanbul adlı eserinde parklar hakkında şu sözleri söylemiştir "Park tabiatın kopan bir şehir onu özleyişini ifade ediyor ve onu yeniden ancak bu defa kendi bildiği şekilde inşa etmesini belgeliyor."

Bizler ülkemizin tüm güzelliklerini büyük bir muhafazakarlıkla korumalı ve bir o kadar da sevgiyle beslemeliyiz. Bu güzellikleri sadece biz değil gelecek de görmeli ve sahip çıkmalıdır. Yazarımızda bir bakımda bunu savunuyor ustanın sevincini bulmak adlı hikayesinden şu sözlerle noktalamak istiyorum "Topraktan kopan

Ayşe Azra Koska
10-B

HAYALLERİMİZ (DENEME)

Sadece boş bir haykırıdır düşüncelerim, onlar için amaçsız bir saçmalıklı sessiz ama beni ayakta tutan kahkahalarım, ama her ne olursa olsun, ne derlerse desin savunacaktım düşüncelerimi çalışacaktım en yüksek kahkahalarımı atmak için...

Korkar olduk her şeyden artık, hayatı takmaktan, ağlamaktan, gülmekten, konuşmaktan... Hiç güvenmedik mi, inanmadık mı ağızımızdan çıkacak kelimelere yanlış desenlerde? Zaman dökülüyor gözlerimizden hissettiklerimizi ve düşüncelerimizi yolun sonuna gelince karanlık bastırınca mı bir bir söyleyeceğiz, haykıracağız, soruyorum kendime soruyorum sana ben ve bu dünyaya neden susuyoruz o zaman haykıracağız gökteki kuşlara, denizdeki balıklara, ormandaki hayvanlara herkes duyacak bizi, diyecekler akıllarını kaybetmiş bunlar o zaman biz daha da gür haykıracağız sokaklarda o kulakları tırmalayan kahkahamızı atacağız ve meydanlarda ezikleyici bakışları üstüne toplayan o saçma dostluklarımızı sergileyeceğiz. Ama bu süreçte sakın ama sakın insanların dediklerine aldırmayacaksın tamam mı? Him daha sonra geceleri de çatısı yosun kaplı duvarları ve kırmızı tuğlalardan oluşan tek odalı bir ev tepesine çıkıp yıldızlarını sayacağız sayarken uykumuz gelecek yarın için güzel dileklerde bulunup uyuyacağız, sabah yeni bir güne daha başlayacağız yine o kahkahayı atacağız tamam biraz filmlerdeki kötü kahramanlara benzemiş olabiliriz ama kendine güvenmen için bu gerek. Sence de zaman hızlı akıyor mu? Her gün yeni bir kargaşa ortaya çıkıyor bizim fikirlerimizde bir kargaşa yaratacak ama sen cevabı biliyorsun pes etmeyeceğiz karanlık çökene kadar, elimizi çabuk tutalım araştıralım, okuyalım, yazalım yeni şeyler öğrenelim karanlığa dalmadan önce.

O gün gelecek fikirlerimiz boşa çıkmış olacak ama bu yola çıktığım için mutlu olacağım emin ol. Sonu zifiri karanlıkta biten bu yolda benimle dans ettiğin için teşekkür ederim sana, sakın ama sakın düşüncelerine haksızlık edip onları tozlu raflara kaldırma her gün üstüne daha yenilerini ekle, bir gün sende anlaşılacaksın, daha sonra yaşadıkların gibi ölüp gideceksin.

Hangi seviyede hangi durumda olursanız olun düşüncelerinizde anormal hiçbir şey yok, yanlış da olsa imkânsızda olsa hayal etmeyi ve düşünmeyi hiç bırakmayın.

Ayça ÖZKAN

[illegible]

CENGİZ AYTMATOV ESERLERİNDE ŞİFAHİ KÜLTÜR (DESTANLAR MASALLAR VE EFSANELER)

İnsanoğlu geçmişten günümüze kadar yaşanan süreçte insanların söyleminde oluşa gelen destanlara, efsanelere, masallara, aşk hikâyelerine bakarak kendine bir yol çizmiştir. Destanlarla toplumun geleneklerini, göreneklerini, dinleri, sosyal çevrelerini, toplumsal cinsiyet konumlarını ve daha birçok şeyi açıklığa kavuşturabiliriz. Masallar ve destanlar aslında insanların kendi sorularına verdiği öznel cevapların bir yansımasıdır. Tabi her milletin önemli bir parçası olan destanlar ve efsaneler Cengiz Aytmatov' un eserlerine ayrı bir zenginlik katmıştır. Aytmatov bu zenginliğe kendi yorumunu katarak daha da özelleştirir. Aytmatov eserlerini en küçük ayrıntısıyla ince ince dokur ve muntazam bir şekilde okuyucularına sunar. Ayrıca yazar efsanelerinin ve destanlarını geleceğe naklederek yazdığı için onları ölümsüz kılar.

Cengiz Aytmatov'un eserlerinde görülen büyük ve önemli özellik bütün mitolojilerde olduğu gibi Türk mitolojisini de içerisine alan "yaratılış" ve "türeyiş" efsaneleridir. Bu efsanelere örnek verecek olursak Cengiz Aytmatov' un yazdığı Beyaz Gemi adlı romanda Mümin Dedenin torununa anlattığı Boynuzlu Maral Ana Efsanesi Kırgızların Buğu Boyu' nun beyaz renkli bir geyik anadan türediğine ilişkin bir efsanedir.

Bir diğer türeyiş efsanesi de Deniz Kıyısında Koşan Ala Köpek adlı hikâyesinde anlatmış olduğu, Nivihlerin soyunun bir denizkızından türediğine dair bir efsanedir. Aytmatov aslında bu kitabın başına bir yaratılış efsanesi ile başlamış; deniz ile karanın birbirleri ile olan savaşını anlatırken kendine göre efsaneden çok bir yaratılış miti oluşturmuştur. Hatta bu miti kısaca size bahsetmek isterim:

"Başlangıçta başlangıçların başlangıcında, doğada kara diye bir şey yoktu. Her yersularla kaplıydı. Su, su... Her taraf su! Dünya kendi ekseninde dönerken su kendiliğinden ortaya çıkmıştır: dipsiz derinliklerden karanlık uçurumlardan... Dalgalar birbiri ardınca uçsuz bucaksız evreni kuşatmış, dört bucağı kaplamıştı.

Ve dişi ördek Lura, hani şu herkesin bildiği, bugün bile başımızın üzerinde gaklayarak sürüler halinde uçan yassı gagalı ördek yapayalnız uçup duruyordu havada.

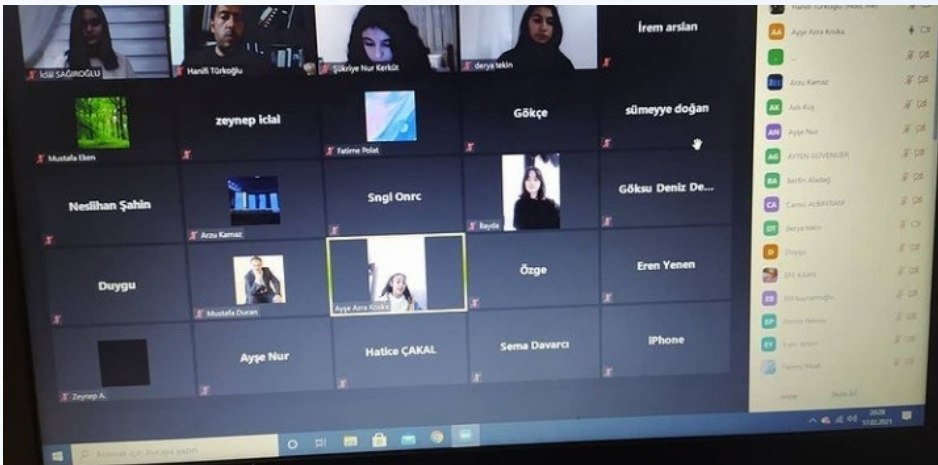
Yumurtasını bırakacağı bir kara parçası arıyor ama bulamıyordu. Sudan başka bir şey yoktu evrende. Lura ördeği gaklaya gaklaya uçuyor, daha fazla dayanamamaktan, işte bu yüzden yuvadan oluştu. Yavaş yavaş büyüdü ve çeşitli yaratıklar ortaya çıktı. Bu yaratıklardan biri olan insan hepsine üstün geldi. Kayak yaparken karların üzerine gitmeyi, kayak yaparken sularda dolaşmayı öğrendi. Kara ve deniz yumurtasını dipsiz derinliklere düşürmekten korkuyordu.

Lura bitkindi ve dayanamıyordu. Suların üzerine kondu, göğsünden yolduğu tüylerle bir yuva yaptı kendisine dünyada toprak hayvanlarını avladı. Beslendi ve çoğaldı. Lura ördeği, hayatın o kadar zor olacağını nereden bilecekti.

Deniz karanın meydana gelmesine çok kızdı ve o günden beri denizle kara arasında savaş sürüp gidiyor. Deniz insanları hiç sevmez çünkü insanoğlu denizden çok karaya bağlı..."

Çoğu efsanelerde olduğu gibi Cengiz Aytmatov' un efsanelerinde de genellikle insanın atasının bir hayvan olduğuna dair bir inanış mevcuttur. Bunun nedeni ise hayvanların uçmak, yüzmek, koku almak, yönelmek, geceleyin görmek gibi Allah vergisi olağanüstü yetenekleri olmasıdır. Mesela Türklerde kendilerine sembol olarak Kurdu kabul etmişlerdir. Özellikle Türk mitolojisinde dişi kurdun önemli bir yeri vardır. Bunu Aytmatov' un kaleme aldığı Dişi Kurdun Rüyalari adlı kitabında da rastlayabiliriz ve yine Aytmatov kendine has yorumunu katarak Boynuzlu Maral Ana Efsanesinde ki Beyaz Geyiği ata seçmiştir.

Sonuç olarak Cengiz Aytmatov' un eserlerini incelediğimiz zaman az önce de belirttiğimiz gibi kendisinin, eserlerinde her ayrıntıyı dikkatli bir şekilde incelediğini görüyoruz. Kendine has bir söylemi olan Cengiz Aytmatov' un eserlerini okuduğumuz zaman alışılagelmemiş betimlemeler dikkatimizi çekiyor ve bu efsanelerden yola çıkarak da Cengiz Aytmatov' un kendini yinelemeyen bir yazar olduğunu görüyoruz.

Derya Tekin
10-A

NECİP FAZIL KISAKÜREK'İN ESERLERİNDE ÖLÜM TEMASI

(ANADOLU MEKTEBİ YAZAR OKUMALARI, KAHRAMANMARAŞ, N.FAZIL KISAKÜREK BÖLGE PANELİ)

Değerli Büyüklerim, Kıymetli Arkadaşlar, Başkanın da ifade ettiği gibi sizlere dilimin döndüğünce Necip Fazılın eserlerinde ölümden bahsedeceğim.

Necip Fazıl Kısakürek modern Türk edebiyatına damgasını vuran yazarlarımızdandır. Yaklaşık 118 hatta daha fazla eseri olan Necip Fazıl her bir eserinde farklı temaları konu edinmiştir. Ölüm sadece bunlardan biridir.

Ölüm bir gerçek ve hayatta iken tüm insanlar bunu düşünür sanatçılarda ölümü eserlerinde sık sık konu edinir.

Peki, Necip Fazıl'ın ölüm hakkındaki düşüncesi nedir?

Onun ölüme bakış açısı da tıpkı hayatı gibi ikiye ayrılmıştır; Mürşidi tanımadan öncesi ve sonrası... Peki, Mürşit kimdir? Diye soracak olursanız gelin bunu kendisinden dinleyelim

“Seyit Abdul hâkîm Arvasi'yi 2400 metre yükseklikteki şark yayladan İstanbul üzerine inmiş, hakikate ışığı milyonlarca senede gelen yıldızların tepesinde, bir feza ve mana kartalı diye taktim edersem sanmayın ki bir şey söyleyebilmiş olurum” diye tanımlamıştı Büyük Üstat.

Necip Fazıl Kısakürek Seyit Abdul hâkîm Arvasi'yi kendi deyişi ile Mürşidi tanıdıktan sonra, ölüme, Allah'a ve İslam'a olan yakınlığı daha da bir artmıştır. Bilhassa eserlerini Allah yolunda yazmaya çalışmıştır.

<Veren de “o” alan da “o” nedir senden gidecek

Telaşını gören de can senin zannedecek.>

Necip Fazıl Abdül hâkîm Arvasi ile tanıştıktan sonra fikir dünyası daha da bir karardı ve 1934 yılında büyük dönüşümü yaşadı, bu değişim hem yaşantısında hem de sanatında oldu. Arvasi Hazreti ile tanıştıktan sonra; eserleri açısından değerlendirildiğinde daha üretken ve verimli yani kendi değişimiyle “büyük sanatkâr” oldu.

Necip Fazıl'ı Türkiye'ye tanıtan “Kaldırımlar” şiirinde ise yine ölüm duygusu vardır. Üstadın bu şiirine hâkim duygu buhran ve yalnızlık gibi görünse de son kıtasını ölüm temennisiyle bitirir.

“Uzanıverse gövdem taşlara boydan boya;

Alsa buz gibi taşlar alnımdan bu ateşi.

Dalıp sokaklar kadar esrarlı bir uykuya,

Ölse kaldırımların kara sevdalı eşi...”

Necip Fazıl ölümü hayatının eksenine, merkezine yerleştirdiğinden onda ölüm duygusu ölüm sonrası bin bir bilinmezlikten çıkmıştır. Hem bu dünya hem de uhrevi dünya bu vesileyle anlamlı hale gelmiştir.

Necip Fazıl Kısakürek ölümden korkmamıştır. Bilhassa o öleceği günü merakla beklemiştir. Belki de bu yüzden şöyle mısralar yazmıştır;

“Büyük randevu... Bilsen nerede, saat kaçta?

Tabutumun tahtası bilsem hangi ağaçta?”(Büyük Randevu-1958)

1925 tarihli “Ölünün Odası” adlı şiirinde bir cesedin bulunduğu odayı ve ölüyü tasvir eden düşünceleri var;

“Bir oda, yerde bir mum, perdeler indirilmiş;

Yerde çıplak bir gömlek; korkusundan dirilmiş.

Sütbeyaz duvarlarla çivilerin gölgesi,

Artık ne bir çıtırtı ne de bir ayak sesi...”

Bu satırları yazdığında henüz 21 yaşındadır ve ölümü bu kadar yakınında hisseder. 1934 yılı sonrasında bilhassa ömrünün son yıllarında yaşadığı teslimiyet duygusu üstadın eserlerinde ölüm korkunç yüzünü munis bir hale dönüştürür.

1926 yılında “Açıklarda” şiirinde, ölümü “Deniz bu yerde ölüm korkusu kadar derin” diye nitelerken, 1977 de yazdığı mısralarda,

“ Ölüm güzel şey; budur perde ardından haber..

Hiç güzel olmasaydı ölü müydü peygamber?

Öleceğiz müjdeler

Olsun, müjdeler olsun!

Ölümü de öldüren rabbe

Secdeler olsun!”

İlk döneminde öldükten sonra ebedi hayat cennet veya cehennemde ebediyet sonu olmamak hep var olmak bu dünyadaki devam ölçüsüne göre nasıl kavranır bu iş? Akıl patlamaz da ne yapar diyen üstat akıl engelini aşınca da şöyle der;

“ Gelip geçen her şey ölüyor... Allah'ın fermanı bu..

Neylerse güzel eylesin fermanı..”

Bu zevke vardığımız, varır gibi olduğumuz andadır ki Allah'ın sefillerin en sefili diye andığı şu yeryüzünde,

Bu gurbetlerin, ayrılıkların, uzaklıkların, eksikliklerin, kesikliklerin, kırıklıklarından vatanında ruhumuzu çatlatırcasına geren bir kasvet seziyoruz ki bu, başka bir âlemin, yerin, iklimin ihtarcısıdır.

Artık her şeyin farkına varılsın der gibi sanki son dizelerinde ise nefesini dizginleyip dünyevi zevklerden arınma gayesini öne çıkarıyor;

“Öteler, öteler, gayemin malı;

Mesafe ekinim, zaman madenim.

Gökte saman yolu benim olmalı;

Dipsizlik gölünde inciler benim...”

Üstadın ölümü düşünmesi ve ölüm hakkında şiirler yazmasının belki de en önemli nedenlerinden birisi onun maneviyatını sarsacak olayları yaşamış olmasıdır. Bu olayların başında ise annesinin ölüm döşeğindeyken onun şair olmasını istediğini dile getirmesiydi. Bunun üzerine Necip Fazıl doğduğu andan itibaren içinde barındırdığı şair olma isteğini fark etmiştir. Merhum Adnan Menderes'in idamını ele almış ve "Zeybek'in Ölümü" şiirini kaleme almış şu kıymetli satırları yazmıştır;

"Zeybeğimi birkaç kızan, vurdular
Çukurda üstüne taş doldurdular
Ya bir de kalkarsa diye kurdular..."

Necip Fazıl'ın ölüm hakkındaki görüşlerini en iyi anlatan eseri ise "Çile" dir. 1939 yılında yayımlanmıştır. Çile kitabı 15 bölümden oluşmuştur ve üçüncü bölümünün konusu ölümdür. Çile kitabından örnekler verecek olursak "Mezar" şiirini ele alabiliriz;

"Kapıya ne icra memuru gelir,
Ne birinci şube sivil polisi...
İçinde kimine kuş tüyü sedir;
Yüz üstü toprağa düşer kimisi."

Ve üstadın vasiyetnamesinden birkaç satırda ise şunlar yazmaktadır.

"Cenazemde, namazıma durmayacaklardan hiç kimseyi istemiyorum!
Ne de kim olursa olsun, kadın..ve bilhassa, ölü simsarı cinsinden imam!
Ve <<bidat>> belirtici hiçbir şey başucumda ne nutuk, ne şamala, ne medh
Ne şu, ne bu... Sadece Fatiha ve Kur'an..."

Derya Tekin
10-A

(ANADOLU MEKTEBİ YAZAR OKUMALARI OKUL PANELİ) NECİP FAZIL'IN ESERLERİNDE PEYGAMBER SEVGİSİ

Aslında buna sevgi değil, aşk demek daha doğru. O'na Çöle İnen Nur ve Es selam gibi bir nesirle öbürü şiirlerle aşk destanları yazan, hayatının cahiliye devrinden sonra topyekûn fikir, sanat ve şiirini her şeyini onun yoluna adayan bir insanın aşkından söz edilebilir ancak. Yol O'nun varlık O'nun gerisi hep angaryadır. Onun için o ki o yüzden varızdır. O âlemlere rahmet olandır "O" ki "Sen olmasaydın, âlemleri, yaratmazdım ilahi kitabının muhatabıdır. "O" ki Allah'ın sevgilisidir. Hakkında on beş asırdır sayısız naatlar yazılmıştır. "O" ki İslam'ı kabul eden, iman eden şaire mübarek hırkalarını hediye edecek kadar doğru ve güzel söze değer veren kıyamete kadar hakkı öven, batılı hicveden, onunla mücadele veren kelimeler ve kalem sahiplerine en doğru yolu gösterendir.

Örijinal bir tasnife sahip olan "Çile"nin ilk bölümü "Allah" ikinci bölümü "insan" başlığı taşır ve bu bölümün ilk şiiri, insan piramidinin en yüksek noktasında bulunan insana Peygamber'e ayrılmıştır. Yani peygamberler peygamberine.

Çile'yi gözden geçirdiğimizde merhum İslam şair ve mütefekkeri Necip Fazıl KISAKÜREK'İN Peygamberine olan bağlılığının ne kadar güçlü ve şuurlu olduğunu kolayca fark ederiz. O'na karşı derin sevgisi ve O'nun yoluna adanmışlığını daha kitabın "Şiirlerim ve Şairliğim" adını verdiği takdiminde görürüz. Şair Necip Fazıl şu sözlerle Peygamber yoluna biat eder. 'Biz şiiri iman için bilmişiz ve bu mihrak bilgiyi, her bilginin geçtiği bir yol ağız biliyoruz.

Üstün idrak olan şiir, ilk borç olarak elinde kâinat sırlarının anahtarı, O'nun hilkat sırrının ve Kâinat Efendiliğinin makamının eşliğinde dize gelecektir.

Şiir bu mukaddes eşliğinin süpürgesi, şair de boynundaki süpürücülük borcuyla insanoğlunun en yüksek rütbelilerinden birisi...

Ben bu rütbelilerin en yükseği içinde, O'nun ümmetlik liyakatinin en alçak ferdi olarak, o mukaddes eşğin süpürücüsüyüm.

Sen fikir kadar güzel

Ve tek, birden daha tek!

İtirini süzmüş ezel,

Bal sensin, varlık petek

Sensiz ölüme hisar;

Bakisi hep inkisar..

Sar biz; çepçevre sar,

Rahmet rüzgârı etek.

Necip Fazıl kendisine uyanları doğru yoldan saptıran ve Kuran'ı Kerim zannedilen şairciklerden değil, "Allah'ın sır hazinesi arşın altındadır ve anahtarı şairlerin diline verilmiştir." buyuran Allah Resulüne köleliği en yüksek rütbe bilen bir iman şairidir. O " Hakikat Sultanı" na dair şu beyitleri de söylemiştir.

ALLAH'IN SEVGİLİSİ

Düşünüyorum; Ondan, evvel zaman var mıydı?

Hakikatler, boşluğa bakan aynalar mıydı?

ÖLÇÜ

Müjdecim, Kurtarıcım, Efendim, Peygamberim

Sana uymayan ölçü, hayat olsa teperim

RÜTBE

Düşün, ben ne büyük rütbeye tutkuluyum!

Çünkü O'nun kulunun kölesinin kuluyum

Sevilenin yaptığı her şey sevilir. Mademki O ölmüştür, o halde ölüm de güzeldir.

GÜZEL ŞEY

Ölüm güzel şey, budur perde ardından haber...

Hiç güzel olmasaydı ölür müydü Peygamber?

Üstat Necip Fazıl' a göre ölümsüzlük, Resul'e ümmet olmakla kazanılır, fakat bugün bu gerçek unutulmuş gibidir. İnsanlar dünya hayatına kendilerini olabildiğine kaptırmış bir durumdadır. İslam için yaşanmadığından mustariptir.

Bir yurt ki bu, diriler ölü, ölüler diri

Raflarda toza batmış Peygamberlerden bildiri

Necip Fazıl, fani olan bedeniyle ölmüş, ama ruhuyla davasıyla yaşamaya devam etmektedir. Ve edecektir de. "İnsan ölünce eseri eşek ölünce kalır semeri" derler.

Ben şairim, gaibi kurcalayan çilingir,

Canlı cenazelerin başında Mümker-Nekir diye takdim eden merhum Üstadın , HZ. Peygambere bağlılık vemehabetine Çile 'sinden birkaç örnek sunmak isterim.

KERVAN

Yedi renkli Peygamber kuşağını altında,

Kervanım yola çıktı öncüsü kır altında...

1000 YIL SONRA TARİH

Bir sene evvel iğne ucuyla delindi zar;

Resulden haber geldi, mezarsız öldü Sezar...

SON SİĞİNAK

Ey insan, sana son sığınak,

Son Peygamber'in hırkasında

GEÇİLMEZ

Geçitlerin, kilitlerin yalnız O'nda şifresi;

İşte, işte o eteğe sarılmadan geçilmez.

PEYGAMBER

Sende insan ve toplum, sende temel ve bina;

Ne getirdin, götürdün bildirdinse amen?

Necip Fazıl Allah ve Resülü' nün dostlarına dost, düşmanlarına düşman hayatını fikrini, sanatını şiirini bu yola vakfetmiştir. Pazarlıksız İslam tezini savunmuş ve bu uğurda her mihnete katlanmış. Bazı kalemlerin, onu İslamcı saymaması, nice aykırı ismi Türkiye'de İslamcılık Akımı içinde mütalaa ederken, onu saf dışı etme zavallılığına düşmesi sadece kendileri ile ilgili bir ruhi rahatsızlık belirtisidir. Güya Üstadın orijinal fikri yokmuş. Evet, onun Kur'an ve sünnette, icma ve kıyasa aykırı, ters, karşı, orijinal bir görüşü yok. Bu onun için bir eksiklik değil, tam tersine kanaatimizce faziletlerin, faziletlerinin en büyüğüdür. Bu onun ezel kadar eski ve edep kadar yeni bir davanın çağımızdaki bayraktarı olduğunu gösterir. Şairlerin Sultanı unvanına layık görülen Necip Fazıl KISAKÜREK İslam'ın her şeye koyduğu mukaddes ölçüyü tartışmasız, peşin olarak kabul eden, şiiri ve şairi de buna göre değerlendiren bir insandır.

Elif Nur Karhan

11-B SINFI

MEZUNLARIMIZ VE BAŞARI TABLOMUZ

MÜBECCECI-SUPHİ YAVAŞÇA SOSYAL BİLİMLER LİSESİ YKS (ÖSYS) 2019 YILI SON SINIF ÖĞRENCİ YERLEŞTİRME LİSTESİ

	Ad Soyad	Program Adı	Üniversite Adı	Fakülte/MYO Adı
1	MERVE KAYA	Hukuk Fakültesi	GAZİANTEP ÜNİVERSİTESİ	Hukuk Fakültesi
2	AYŞEGÜL DAMLA GÖZÜKÜÇÜK	Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık	ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ (SAMSUN)	Eğitim Fakültesi
3	GAMZE SAĞGIR	Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık	TRABZON ÜNİVERSİTESİ	Eğitim Fakültesi
4	HİDAYET ZORLU	İslami İlimler Fakültesi (Arapça) (Burslu)	FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ	İslami İlimler Fakültesi
5	MERVE NUR ŞAHAN	Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler	ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ (ADANA)	Siyasal Bilgiler Fakültesi
6	SABİHA UZUNOĞLU	Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler	ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ (ADANA)	Siyasal Bilgiler Fakültesi
7	ILKNUR FATMA ERCAN	Özel Eğitim Öğretmenliği	DÜZCE ÜNİVERSİTESİ	Eğitim Fakültesi
8	GÜLCAN GİZEM ÇÜRÜKOĞLU	Okul Öncesi Öğretmenliği (Burslu)	MALTEPE ÜNİVERSİTESİ (İSTANBUL)	Eğitim Fakültesi
9	KEMAL MUCUK	Sınıf Öğretmenliği	HATAY MUSTAFA KEMAL ÜNİVERSİTESİ	Eğitim Fakültesi
10	TUĞÇE NUR BÖLÜKBAŞI	Okul Öncesi Öğretmenliği	SIVAS CUMHURİYET ÜNİVERSİTESİ	Eğitim Fakültesi
11	SENA NUR DAŞKIRAN	Okul Öncesi Öğretmenliği	ERZİNCAN BINALI YILDIRIM ÜNİVERSİTESİ	Eğitim Fakültesi
12	BERİVAN HİDAYET	Okul Öncesi Öğretmenliği	KİLİS 7 ARALIK ÜNİVERSİTESİ	Muallim Rifat Eğitim Fakültesi
13	ESRA BEGÜM YILMAZ	Türkçe Öğretmenliği	GAZİANTEP ÜNİVERSİTESİ	Gaziantep Eğitim Fakültesi
14	MEHMET VURAN	Türkçe Öğretmenliği	KİLİS 7 ARALIK ÜNİVERSİTESİ	Muallim Rifat Eğitim Fakültesi
15	MUSTAFA KARASAKAL	İlahiyat	KAHRAMANMARAŞ SÜTCÜ İMAM	İlahiyat Fakültesi
16	GÜLTEN EKTİ	İlahiyat (İÖ)	KİLİS 7 ARALIK ÜNİVERSİTESİ	İlahiyat Fakültesi
17	HAFİZE BİLGE BEKMEZOĞLU	Türk Dili ve Edebiyatı	ANKARA SOSYAL BİLİMLER ÜNİVERSİTESİ	Sosyal ve Beşeri Bilimler Fakültesi
18	HÜSEYİN YUSUF DERTLİGARIP	Tarih (İngilizce)	ANKARA SOSYAL BİLİMLER ÜNİVERSİTESİ	Sosyal ve Beşeri Bilimler Fakültesi
19	KEVSER GÜL KILINÇ	Türk Dili ve Edebiyatı	ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ (ADANA)	Fen-Edebiyat Fakültesi
20	MEHMET UMUT KOLAY	Psikoloji (Ücretli)	AVRASYA ÜNİVERSİTESİ (TRABZON)	Fen-Edebiyat Fakültesi
21	ŞİHLİ KARACAOĞLU	Maliye	MERSİN ÜNİVERSİTESİ	İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi
22	RABİA GÖKBULUT	Maliye	ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ (ADANA)	İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi
23	LEYLA İNCİRLİ	İşletme	ÇANAKKALE ONSEKİZ MART ÜNİVERSİTESİ	İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi
24	HAVVA TEKYILDIRIM	İşletme	GAZİANTEP ÜNİVERSİTESİ	İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi
25	FİLİZ CAN	Adalet	KİLİS 7 ARALIK ÜNİVERSİTESİ	Sosyal Bilimler Meslek Yüksekokulu
26	ROŞİN KARA	Turizm ve Otel İşletmeciliği	GAZİANTEP ÜNİVERSİTESİ	Turizm ve Otelcilik Meslek Yüksekokulu
27	BURAK MURAT ÇAPAN	İlk ve Acil Yardım (İÖ)	ÇANKIRI KARATEKİN ÜNİVERSİTESİ	Eldivan Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu
28	TUĞBA AKTAŞ	Çocuk Gelişimi	İNÖNÜ ÜNİVERSİTESİ (MALATYA)	Sağlık Bilimleri Fakültesi
29	FATİME ZEYTÇİOĞLU	Tıbbi Dökümantasyon ve Sekreterlik	KİLİS 7 ARALIK ÜNİVERSİTESİ	Sağlık Bilimleri Fakültesi
30	AHMET ERKMEN	Tıbbi Dökümantasyon ve Sekreterlik	AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ	Sağlık Bilimleri Fakültesi
31	LÜTFİYE ZEYTÇİOĞLU	Çocuk Gelişimi	KİLİS 7 ARALIK ÜNİVERSİTESİ	Sağlık Bilimleri Fakültesi
32	ELİZABET POLAT	Mütercim-Tercümanlık (Fransızca)	MERSİN ÜNİVERSİTESİ	Fen-Edebiyat Fakültesi

**MÜBECCEL-SUPHİ YAVAŞÇA SOSYAL BİLİMLER
LİSESİ YKS (ÖSYS) 2020 YILI SON SINIF
ÖĞRENCİ YERLEŞTİRME LİSTESİ**

	Ad Soyad	Program Adı	Üniversite Adı	Fakülte/MYO Adı
1	GÜLER ÖZDEMİR	Hukuk Fakültesi (İÖ)	MARMARA ÜNİVERSİTESİ (İSTANBUL)	Hukuk Fakültesi
2	AHMED SEMİH ÇELİK	Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi	İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ	Siyasal Bilimler Fakültesi
3	FATOŞ BİLEN	Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi (Fransızca)	MARMARA ÜNİVERSİTESİ (İSTANBUL)	Siyasal Bilimler Fakültesi
4	ÖMER TURAN YAVUZ	Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık	NİĞDE ÖMER HALİSDEMİR ÜNİVERSİTESİ	Eğitim Fakültesi
5	NAZLI ULAKCI	Okul Öncesi Öğretmenliği	GAZİ ÜNİVERSİTESİ (ANKARA)	Gazi Eğitim Fakültesi
6	MUHAMMED ALİ NACİ BAYKAL	Sınıf Öğretmenliği	HATAY MUSTAFA KEMAL ÜNİVERSİTESİ	Eğitim Fakültesi
7	ALIŞAN GİRGİN	Türkçe Öğretmenliği	KIRŞEHİR AHI EVRAN ÜNİVERSİTESİ	Eğitim Fakültesi
8	MUSTAFA SONGUR	Okul Öncesi Öğretmenliği	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ (ANTALYA)	Eğitim Fakültesi
9	ALPEREN ÇELİK	Okul Öncesi Öğretmenliği	ERZİNCAN BİNALI YILDIRIM ÜNİVERSİTESİ	Eğitim Fakültesi
10	MUHAMMET SEFA DÜZGÜN	Okul Öncesi Öğretmenliği	GİRESUN ÜNİVERSİTESİ	Eğitim Fakültesi
11	DENİZ ECE KISA	Okul Öncesi Öğretmenliği	GİRESUN ÜNİVERSİTESİ	Eğitim Fakültesi
12	SAADET GÖK	Okul Öncesi Öğretmenliği	ORDU ÜNİVERSİTESİ	Eğitim Fakültesi
13	MUHAMMET KURT	Türkçe Öğretmenliği	KİLİS 7 ARALIK ÜNİVERSİTESİ	Mualim Rifat Eğitim Fakültesi
14	ÜNAL GÜLER	Sosyal Bilimler Öğretmenliği	ESKİŞEHİR OSMANGAZİ ÜNİVERSİTESİ	Eğitim Fakültesi
15	BÜŞRA ÇAĞIR	Sosyal Bilimler Öğretmenliği	NEVŞEHİR HACI BEKTAŞ VELİ ÜNİVERSİTESİ	Eğitim Fakültesi
16	ALİ DEMİRCİ	Kamu Yönetimi	NEVŞEHİR HACI BEKTAŞ VELİ ÜNİVERSİTESİ	İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi
17	SULTAN GÖL	İlahiyat	İNÖNÜ ÜNİVERSİTESİ (MALATYA)	İlahiyat Fakültesi
18	GÖKHAN YAĞDIGÜL	İlahiyat	ÇANAKKALE ONSEKİZ MART ÜNİVERSİTESİ	İlahiyat Fakültesi
19	GÜLMİSAL ÖZKAYA	İlahiyat	KİLİS 7 ARALIK ÜNİVERSİTESİ	İlahiyat Fakültesi
20	AYŞE NUR DEMİR	İlahiyat	NEVŞEHİR HACI BEKTAŞ VELİ ÜNİVERSİTESİ	İlahiyat Fakültesi
21	MERVE YILMAZ	İlahiyat	OSMANİYE KORKUT ATA ÜNİVERSİTESİ	İlahiyat Fakültesi
22	HÜSEYİN BAŞKURT	İlahiyat (İÖ)	OSMANİYE KORKUT ATA ÜNİVERSİTESİ	İlahiyat Fakültesi
23	CANSEL YILMAZ	İlahiyat (İÖ)	KİLİS 7 ARALIK ÜNİVERSİTESİ	İlahiyat Fakültesi
24	MEHMET DEMİR	Türk Dili ve Edebiyatı	İZMİR EGE ÜNİVERSİTESİ	Fen-Edebiyat Fakültesi
25	MUSTAFA YILDIZOĞLU	Tarih	HATAY MUSTAFA KEMAL ÜNİVERSİTESİ	Fen-Edebiyat Fakültesi
26	MELİS BEYZA GİLGİL	Sosyoloji	KİLİS 7 ARALIK ÜNİVERSİTESİ	Fen-Edebiyat Fakültesi
27	BİNNUR HELVACI	Coğrafya	KİLİS 7 ARALIK ÜNİVERSİTESİ	Fen-Edebiyat Fakültesi
28	YUSUF ÖSÜN	Türk Dili ve Edebiyatı	ÇANKIRI KARATEKİN ÜNİVERSİTESİ	Edebiyat Fakültesi
29	ZEYNEP HARSİKLİOĞLU	Ameliyathane Hizmetleri	MERSİN ÜNİVERSİTESİ	Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu
30	MUHAMMET YILAN	İlk ve Acil Yardım (İÖ)	ARTVİN ÇORUH ÜNİVERSİTESİ	Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu
31	BEKİR BULUT	Finans ve Bankacılık	BALIKESİR ÜNİVERSİTESİ	Burhaniye Uygulamalı Bilimler Yüksekokulu
32	NİSA NUR KARAKUŞ	Havacılık Yönetimi	İSKENDERUN TEKNİK ÜNİVERSİTESİ (HATAY)	Havacılık ve Uzun Bilimler Fakültesi
33	EMRULLAH KURT	Havacılık Yönetimi	İSKENDERUN TEKNİK ÜNİVERSİTESİ (HATAY)	Havacılık ve Uzun Bilimler Fakültesi
34	SEMA NUR KOKTAY	Sağlık Yönetimi	ESKİŞEHİR OSMANGAZİ ÜNİVERSİTESİ	Sağlık Bilimleri Fakültesi
35	MEHMET ABDULLAH ÇİFTÇİ	Finans ve Bankacılık	BALIKESİR ÜNİVERSİTESİ	Burhaniye Uygulamalı Bilimler Yüksekokulu
36	ALPEREN BOZBAŞ	Finans ve Bankacılık	BALIKESİR ÜNİVERSİTESİ	Burhaniye Uygulamalı Bilimler Yüksekokulu
37	NAMİK EREN KUŞÇU	Muhasebe ve Vergi Uygulamaları	MERSİN ÜNİVERSİTESİ	Erdemli Meslek Yüksekokulu
38	CIHAN UÇAR	Tıbbi Dokümantasyon ve Sekreterlik (İÖ)	KAHRAMANMARAŞ SÜTÇÜ İMAM ÜNİVERSİTESİ	Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu
39	KÜBRA ÖZKORKMAZ	Çocuk Gelişimi	KİLİS 7 ARALIK ÜNİVERSİTESİ	Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu
40	RABİA YILDIRIM	Aile ve Tüketici Bilimleri	HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ (ANKARA)	İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi
41	BEYZA KILIÇ	Sosyal Hizmet	ERZİNCAN BİNALI YILDIRIM ÜNİVERSİTESİ	İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi

MÜBECCEL SUPHİ YAVAŞÇA SOSYAL BİLİMLER LİSESİ 2019-2020 YKS YERLEŞTİRME TABLOSU		
HUKUK FAKÜLTESİ	SIYASET BİLİMİ VE KAMU YÖNETİMİ	İLAHİYAT FAKÜLTESİ
1	2	7
EGİTİM FAKÜLTESİ	FEN VE EDEBİYAT FAKÜLTESİ	İKTİSADİ VE İDARİ BİLİMLER FAKÜLTESİ
12	4	3
SAGLIK HİZMETLERİ FAKÜLTESİ	HAVACILIK VE UZAY BİLİMLERİ FAKÜLTESİ	MYO
5	2	4
YERLEŞTİRME ORANI %62,5 LISTEDE YER ALAN BÜTÜN ÖĞRENCİLERİMİZİ TEBRİK EDİYOR BAŞARILARININ DEVAMINI DİLİYORUZ		
kilismsysosbil kilismsysosbil http://msysosbil.meb.k12.tr/		

AHMED SEMİH ÇELİK
 İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ
 SIYASAL BİLİMLER FAKÜLTESİ
 SIYASET BİLİMİ VE KAMU YÖNETİMİ

GÜLER ÖZDEMİR
 MARMARA ÜNİVERSİTESİ
 HUKUK FAKÜLTESİ

FATOS BİLEN
 MARMARA ÜNİVERSİTESİ
 SIYASAL BİLİMLER FAKÜLTESİ
 SIYASET BİLİMİ VE KAMU YÖNETİMİ
 (FRANSIZCA)

HAYATA DAİR HİKAYELER

"Bir av köpeği bir gün tavşanın peşine düşer. Bir süre sonra yorgun düşer ve tavşanı yakalayamaz. Ve daha sonra tavşana sorar:

- Senden daha güçlü ve daha hızlı olduğum halde beni nasıl geçebiliyorsun ?

Tavşan cevap verir:

- Çünkü ben kendi adıma koşuyorum. Sen ise sahibinin adına koşuyorsun.

(Kevakibi, Despotizmin Doğası Köleliğin İflası, Mana y, s: 63)

"Günlerden bir gün, zamanın ünlü bir bilgesi hükümdarın sarayının kapısına geldi. Muhafızların hiçbirisi saygıları nedeniyle onu durdurmaya çalışmadı. Bilge, sonunda hükümdarın tahtında oturduğu odaya girdi. Ziyaretçisini hemen tanıyan kral saygıyla ayağa kalkıp sordu:

"Ne istiyorsun? Sana nasıl yardım edebilirim?"

"Bu handa uyuyacak bir yer istiyorum" cevabını verdi bilge.

"Ama burası han değil ki" dedi kral hafif kızgınlıkla, "Benim sarayım."

"Sorabilir miyim: Senden önce bu sarayda kim yaşıyordu?"

"Babam. O öldü ama."

"Ondan önce kim yaşıyordu?"

"Büyükbabam. O da öldü."

"O zaman burası insanların kısa bir süreliğine gelip kaldığı, sonra da terk edip gittiği bir yer demek ki. Neden ona han demeyim?"

Bir genç bir zamanlar mutluluğun sırlarını öğrenmek istemiş. Bir bilge aramış. Sormuş, soruşturmuş falanca kişidir demişler. Ayrıca kırk günlük mesafedeki bir köşkte yaşadığını da öğrenmiş. Üşenmemiş, yola çıkmış ve bilgeyi bulmuş. Bilge, onu bir güzel ziyafetle ağırlamış, isteğini sormuş:

"Mutluluğun sırrı" demiş delikanlı " bana bunu öğret."

Bilge bu sırrı vermeyi kabul etmiş.

Delikanlının eline bir kaşık vermiş, iki damla sıvı yağı da kaşığın içine koymuş.

"Köşkümü bir güzel gezeceksin ancak bu yağı dökmeyeceksin" demiş.

Delikanlı sarayı geziyormuş ama gözü devamlı kaşıktaymış. Dönmüş gelmiş. Bilge sormuş.

"Salondaki Acem halılarını gördün mü, kütüphanedeki şömineyi fark ettin mi, bahçedeki gülleri gördün mü?" şeklinde bir yığın ayrıntı sormuş. Utanan delikanlı, hiçbir şey görmediğini itiraf etmiş. Çünkü sadece yağa bakıyormuş.

Bilge şöyle demiş;

"Öyleyse git şimdi daha dikkatli olarak köşkümün harikalarını gör. Oturduğu evi tanımadan o insana güvenemezsin".

İçi rahatlayan delikanlı, kaşık elinde gördüğü her şeyi hafızasına adeta kazırcasına dikkat etmiş, gördüklerini bir güzel anlatmış.

Bilge;

"Peki sana emanet ettiğim iki damla yağ nerede? diye sormuş.

Kaşığa bakan delikanlı, iki damla yağın dökülmüş olduğunu görmüş.

Bilgeler bilgisi demiş ki;

"Mutluluğun sırrı, dünyanın bütün harikalarını görmektir ama iki damla yağı unutmadan"

"Bir gün sormuşlar ermişlerden birine:

"Sevginin sadece sözünü edenlerle, onu yaşayanlar arasında ne fark vardır?" Bakın göstereyim demiş, ermiş. Önce sevgiyi dilden gönüle indirememiş olanları çağırarak onlara bir sofraya hazırlamış. Hepsini oturmuşlar yerlerine. Derken tabaklar içinde sıcak çorbalar gelmiş ve arkasından da derviş kaşıkları denilen bir metre boyunda kaşıklar.

"Ermiş bu kaşıkların ucundan tutup öyle yiyeceksiniz" diye bir de şart koymuş. "Peki" demişler ve içmeye teşebbüs etmişler. Fakat o da ne? Kaşıklar uzun geldiğinden bir türlü döküp saçmadan götüremiyorlar ağızlarına. En sonunda bakmışlar beceremiyorlar, öylece aç kalkmışlar sofradan. Bunun üzerine "şimdi" demiş ermiş, "sevgiyi gerçekten bilenleri çağıralım yemeğe." Yüzleri aydınlık, gözleri sevgi ile gülümseyen ışıklı insanlar gelmiş oturmuş sofraya bu defa. "Buyurun" deyince, her biri uzun boylu kaşığını çorbaya daldırıp, sonra karşısındaki kardeşine uzatarak içirmiş. Böylece her biri diğerini doydurmuş ve şükrederek kalkmışlar sofradan "işte" demiş ermiş, "kim ki gerçek sofrasında yalnız kendini görür ve doymayı düşünürse, o aç kalacaktır ve kim kardeşini düşünür de doyurursa o da kardeşi tarafından doyurulacaktır şüphesiz ve şunu da unutmayın, gerçek pazarında alan değil, veren kazançlıdır daima."

"Konfüçyus, bazı insanlara bir şey öğretmenin en iyi yolunun bunu örneklerle göstermek olduğunu biliyordu. Bu yüzden sınıfın tam karşısına geçti. Eline bir vazoya aldı, tüm öğrencilerin görebileceği şekilde vazoyu havada tuttu. Diğer elinde bir elma vardı. Öğrencilerin meraklı bakışları arasında, elmayı vazodan çıkardıktan sonra, vazoyu yere koydu ve şöyle dedi: "Elmayı vazodan çıkarmayı başaran öğrenci, elmayı yiyebilir." Çocuklardan biri acıkmıştı, ilk o davrandı ve elini vazodan içeri soktu. Elmayı yakaladı, çıkarmaya çalışıyor, ama başaramıyordu.

"Elimi çıkaramıyorum!"

Konfüçyus,

"Elmayı sıkı sıkı tutmaktan vazgeçmediğin sürece, elini çıkarman mümkün olmayacaktır," dedi. Çocuk elmayı elinden bırakmak istemiyordu; ama sonunda zorunlu olarak bıraktı. Elini vazodan çıkardığında, yüzünde şaşkınlık okunuyordu. Elmanın vazodan nasıl çıkarılabileceği konusunda sizin bir fikriniz var mı? Konfüçyus, vazoyu yerden alıp ters çevirdi. Elma vazodan içinden yuvarlanıp avucunun içine düştü. Çocukların hepsi gülmeye başladı. Aslında o kadar basit bir şeydi ki bu!

Konfüçyus, "Fakat bu, görüldüğü kadar basit değil," dedi. Elmayı havada tutuyordu konuşurken. "Bazen bir şeyi gerektiğinde bırakabilmek, zor bir iştir. Onu bırakabilmek de bir beceridir. Eğer bir şeyi zorla tuttuğunuzda, ulaşmak istediğiniz şeyi engellediğini görüyorsanız, o zaman onu özgür bırakmalısınız. Eğer yanlış bir şey yapıyorsanız, o zaman buna son vermelisiniz. Eğer kendinize ve başkalarına karşı dürüst davranmıyorsanız, bu hilekarlığı hemen durdurmalısınız. İşte, ancak o zaman hedefinize ulaşabilirsiniz"

Adam, bir haftanın yorgunluğundan sonra, pazar sabahı kalktığı anda keyifle eline gazetesini aldı ve bütün gün keyif yapıp evde oturacağını hayal ediyordu. Tam bunları düşünürken oğlu koşarak geldi ve parka ne zaman gideceklerini sordu. Baba, oğluna söz vermişti; bu hafta sonu parka götürecekti onu, ama hiç dışarıya çıkmak istemediğinden bir bahane uydurması gerekiyordu. Sonra gazetenin promosyon olarak dağıttığı dünya haritası gözüne ilişti. Önce dünya haritasını küçük parçalara ayırdı ve oğluna uzattı:

- "Eğer bu haritayı düzeltebilirsen seni parka götüreceğim!" dedi.

- Sonra düşündü:

"Oh be, kurtuldum! En iyi Coğrafya profesörünü bile getirsen bu haritayı akşama kadar düzeltemez!"

Aradan on dakika geçtikten sonra oğlu babasının yanına koşarak geldi:

- "Babacığim, haritayı düzelttim. Artık parka gidebiliriz!" dedi.

Adam önce inanamadı ve görmek istedi. Gördüğünde de hayretler içindeydi ve oğluna bunu nasıl yaptığını sordu. Çocuk şu ibretlik açıklamayı yaptı:

- "Bana verdiğin haritanın arkasında bir insan resmi vardı. İnsanı düzelttiğim zaman dünya kendiliğinden düzelmişti!"

ECE NUR POLATLI RESİMLERİ
10-B

İSTİKLAL MARŞI

Yıl 1921...

Bir yandan Kurtuluş Savaşı devam ederken, bir yandan milletin içinde olduğu o zor durum, anaların acılı haykırırları, küçük yaşlarında askere giden çocukların , onların tüm ihtiyaçlarına yetişen Türk kadının ve cephede canını hiçe sayarak savaşan askerlerin gözlerindeki ölüme yürüme cesareti, vatan sevgisi ve fedakârlık duygusu, anlatılmaz yaşanır cinstendi gerçekten. Milletin içinde olduğu tüm bu durum ve daha nicesi bir milli marşı zorunlu kılıyordu. Bu yüzden Türkiye Büyük Millet Meclisi bir yarışma başlattı. Bu yarışma ile milli marş belirlenecekti. Yarışmanın ucunda 500 lira para ödülü vardı. Başlarda yarışmaya katılmak isteyen Mehmet Akif para ödülünü duyunca kararından vazgeçti . Çünkü ona göre bir milli marş yazılacaksa bu marş para ödülü için değil tamamen vatan sevgisiyle , vatan için ve karşılıksız yazılmalıydı. Yarışmaya yedi yüz yirmi dört şiir katıldı ve bunların altı tanesi finale kaldı ama hiçbirisi milli marş olma niteliğinde değildi. Bu yüzden Mehmet Akif'e teklif götürüldü. Mehmet Akif para karşılığında yazmayacağını belirtti. Daha sonra, şiiri yazıp karşılığında alacağı parayı bağışlamak şartıyla yarışmaya katılmayı kabul etti. Ve hemen şiirini yazmaya başladı. Kırk sekiz saatte şiirini tamamlayıp Meclis'e gönderdi.

Meclis'te aldığı oylar ve beğenilerle 12 Mart 1921 günü Mehmet Akif Ersoy'un şiiri İstiklâl Marşı olarak kabul edildi. Mehmet Akif on kıta kırk bir mısra niteliğinde bir şiir yazdı. Şiire "Korkma, sönmez bu şafaklarda yüzen al sancak" sözleriyle başladı. Türk milletinin yaşadığı zor durumu çok iyi bilen Mehmet Akif bunu en güzel şekilde İstiklâl Marşı'na başlarken kullandığı "Korkma" sözcüğüyle ifade etmiştir. O millete korkmaması gerektiğini çünkü bağımsızlığımızın sembolü olan bayrağımızın yerini hep koruyacağını, sönmeyeceğini söyledi. Kurtuluş Savaşı esnasında yazılan, halka moral olan bu mısralar herkesin azmini ve cesaretini kat kat arttırdı. Milli benliği ve vatan sevgisini kudretlendiren, Türk millete büyük moral kaynağı olan ve her şeyiyle bağımsızlığın sembolü olmayı hak eden marş. İşte bu marş, İstiklâl Marşı... Mehmet Akif Ersoy bu marşı kahraman Türk millete armağan etti. Henüz küçük yaşında zor şartlarda askere giden Türk evlatlarına, onların tüm ihtiyaçlarına yetismeye çalışan Türk kadınına ve vatani için daha nicesini yapıp canından vazgeçen kahraman, şerefli, onurlu ve tek Türk millete...

İstiklâl Marşı'mızı şu an okullarımızda, bağımsızlığımızın sembolü olan ve şehitlerimizin kanlarıyla oluşan şanlı bayrağımız eşliğinde, saygı duruşuyla ve Osman Zeki Üngör' ün bestesiyle seslendirmekteyiz. İstiklâl Marşı'mız ve Türk bayrağımız bağımsız bir millet olduğumuzun en büyük göstergesidir. Ülkemizde bayrağımız dalgalandıkça ve marşımız okundukça biz her zaman bağımsız ve hür olacağız. İşte bu öykü İstiklâl Marşı'nın öyküsü... Uğruna nice kanlar dökülen, düşmana geçit vermeyen, eşi benzeri olmayan bir vatanın; Türk vatanının marşı.

Yıl 2021... 12 Mart günü tam yüzüncü yıldönümümüz, bağımsızlığımızın sembolü olan marşımızla tam yüzüncü yıl. Bilirim ki daha nice yüzyıllar geçecek bağımsız yaşadığımız. Türk milleti her zaman bağımsız, hür, şerefli ve kahraman bir millet olarak kalacaktır. Şanlı bayrağımız her zaman göklerde dalgalanacak, Türk milleti her zaman bir bütün olarak kalacaktır. Türk evladı ecdadını tanıyacak ve daima onun izinde gidecektir. Gençlik atalarının umudu olacaktır. Nice Mustafa Kemaller, nice Mehmetçikler yetişecektir. Türk evladı, ecdadının izinde on kıta bir vatan olup ilelebet istiklali sağlayacaktır. Bağımsızlık uğruna şehit olan bütün vatan evlatlarının ruhu şad olsun, nur içinde yatsınlar. Bu vatan bize onların emaneti, biz bu vatani kimselere vermeyiz.

İrem Azra Demir
Mehmet Zelzele Fen Lisesi
9.Sınıf

On Kıta Bir Vatan İlelebet İstiklâl Deneme Yazma Yarışması İL ÜÇÜNCÜSÜ

İSTİKLÂL DAVASI

Türk milleti tarih boyunca birçok dava adamı yetiştirmiştir. Bu isimlerden biri de İstiklâl şairimiz ve büyük dava adamı Mehmet Akif Ersoy' dur. Vatan ve millet aşkıyla yanan, ömrünü milli mücadeleye adayan İstiklâl şairimiz, milli mücadelenin tüm Anadolu'ya yayılması için gece gündüz demeden koşturmuş milli bilincin uyandırılmasına çok büyük katkıda bulunmuştur.

Milli marşlar ülkelerin İstiklâllerini ifade eden marşlardır. Bizim marşımız da hürriyete, özgürlüğe olan aşkımızın en güzel, en gururlu ifadesidir. Türk milletinin bağımsızlık mücadelesi İstiklâl Marşı'nda en güzel şekilde anlatılmıştır.

Bu marşın özünde vatan - millet aşkı, şehitlerimizin al kanyla sulanan bayrak aşkı vardır.

Mehmet Akif, Türk milletine cesaret vermek ve harekete geçirmek için İstiklâl Marşı'na "korkma" diyerek başlıyor. Daha en baştan İstiklâl uğruna verilecek mücadeleye korkusuzca ve özgüvenle başlanması gerektiğini vurguluyor. Ülkemizde tek bir ocak yanana kadar yani tek bir insan kalana kadar bu vatani savunacağımızı belirtiyor. O halde Türk milletinin bireyleri son nefesini vermeden Türk İstiklâl ve istikbâlini yok etmek mümkün değildir! Bayrağımızın ve milletimizin kaderi birdir. Türk milleti yaşadıkça İstiklâlimizin sembolü olan bayrağımızı kimse elimizden alamaz!

Türk vatani düşman tarafından işgal edilmişti. Bazı bölgelerde bayraklarımız indirilmiş ve yerine düşman bayrakları asılmıştı. Türk milleti bağımsızlıklarının ve özgürlüklerinin sembolü olan Türk bayrağının indirilmesini İstiklâllerine bir meydan okuma olarak algıladı. Türkler istiklâlleri ve İstikbâlleri uğruna pek çok kan dökmüşlerdir.

Türk tarihine ya da genel dünya tarihine bakıldığında şartlar ne olursa olsun Türk milletinin hiçbir zaman esaret altında yaşamadığı görülür. Kurtuluş savaşı yıllarında Türk milleti bir ölüm – kalım, var olmak ya da yok olmak mücadelesi içindeydi. Mehmet Akif Ersoy böyle bir zamanda bile Türk milletinin esareti asla kabul etmeyeceğini, gerekirse hürriyet uğruna canını feda edeceğini ifade etmiştir.

Milli mücadele yıllarında Türk halkı büyük imkânsızlıklar içindeydi, maddi ve manevi yokluklar yaşıyordu. Kendini savunacak silah ve mühimmat kıtlığı yaşıyordu. Oysa düşman gelişmiş modern silahlara sahipti. Buna rağmen Türk milletinin dayanabileceği tek güç manevi gücüydü. Mehmet Akif Ersoy' da bu manevi gücün düşman karşısında güçlü bir silah olabileceğini ifade etmiştir. Dolayısıyla Türk toplumuna nasihat da bulunmuştur. İman gücünü ve dirayetini kaybetmemesini, bunlarla birlikte düşmana karşı durması gerektiğini dile getirmiştir. Çünkü uğruna mücadele edilen ve düşmana karşı savunulan sıradan bir toprak parçası değildir. Binlerce yıllık geçmişin izleriyle ve şehitlerin kanyla yoğurulmuş bir vatanıdır. Öyle bir vatan ki bütün dünyanın ele geçirmek için birlik olduğu dünyaya bedel bir vatan!

İclal Sağıroğlu

11-C

On Kıta Bir Vatan İlelebet İstiklâl Deneme Yazma Yarışması İl İkincisi

ZİNCİRE SİĞMAYAN MİLLETTEN, KITALARA SİĞMAYAN MARŞ: İSTİKLAL YANKISI

Milletleri 'millet' yapan ve devletleri 'devlet' yapan bazı unsurlar vardır. Bu unsurlar içerisinde; milletin karakteristik geçmişini, anı birikimini, zafer tacını ve daha nicelerini barındırır. En güzel örnek unsur ise, o milletin marşı; bizim ülkemize göre de İstiklalimizin Marşı'dır. İstiklal Marşımız incelendiği zaman, her yönüyle eşsiz nitelikte olduğu görülecektir. Yazıldığı dönem, yazıma döken kalem, içeriğe işlenen elem başta olmak üzere; on kıtaya sığdırılan vatan, on kıtadan taşan destan gözlere çarpacaktır. Sahi, hangi ülkede bu durumun eşi vardı ki?

İstiklal Marşımızı daha iyi anlamak, her yönüyle ele almaya çalışmakla mümkün olacaktır. İstiklal Marşımız, Mehmet Akif Ersoy tarafından kaleme alınarak Türk milletine katılan miraslar arasında yer almıştır. Bu mirası daha iyi anlamak içinse, on kıtadan taşan anlamın irdelenmesi gerekir.

İstiklal Marşı'na belki de en çok anlamı katan, ruh veren kelime 'Korkma!' kelimesidir. Bu kelime; tekliğiyle çokluğa meydan okuyan, derin sırlara gebe olan bir kelime olarak karşımıza çıkar. Ulusa, "ulusa da 'korkma'" anlamı katan bir kelimedir. Öyle ki, ilk dizinin ruhunu, öğüdünü en çok 'korkma' içerir. Korku dolu yüreklere meydan okutan, zaferiyle dillere destan olan Marşın ilk kelimesi dahi ruhunu ele verir.

İkinci kıta, kendi içerisinde serzenştir en çok; bayrağa haykırıp af dilemektir. Kelepçenin reva görülmediği bayrağa, dökülen her kanı feda etmektir. Sahi, Türk milleti en çok böyledir; uğruna canını eliyle sunacak bayrağı, amacı olandır.

Üçüncü kıta özgürlük, şaşkınlıktır bence en çok. Hür ve gür gücüyle bilinen devlete takılması planlanan zincirlere şaşırlır. Tarihin her alanına cesareti, korkusuzluğu ve mücadeleyi sığdıran millete takılacağına inanılan kelepçeye şaşırlır.

Şaşırmakta da haklıdır; zira ağır bir yük taşımanın sabrı sinayacaktır.

Dördüncü kıta inaniştir; imana, Hakk'a, Hakk'ın yardımına. Son anda dahi öğütlenir ulusa tekrar ve ısrarla 'korkma'. Beşinci kıta ise ulusun ruhunu en çok öne çıkaran kıtalardan biridir. Hayasız akınlara karşı beden kanını akıtan, yine de akınlara meydan okuyan bir milletin temsilidir. Düşmanların dahi diline destan olacak bu ruh, beşinci kıtada insanın içini çevirir.

Altıncı kıta tembihler, en çok da bizleri; Türk milletinin aziz gençlerini... Susturulmuş, sindirilmiş, kabuğuna hapsedilmiş bireyler olmamayı tembihler. Atamızı tanımayı, geçmişimizi korumayı, her yönüyle vatanımıza kucak açmayı...

Yedinci kıta; ülkemizin her insanını ele alan, milli ruhu haykıran, soru sorsa da cevabı içerisinde bulunan o kıta... Türk milletinin vatani için yok olmayı kendisine hak bildiğini, feda olmaktan çekinmeyeceğini dile getiren kıtaların başındadır. Açık bir yaraya merhem sürmek eziyettir, ancak Türk milleti vatan uğruna asla bu durumdan çekinmeyecektir.

Sekizinci ve dokuzuncu kıta, özgürlüğün önemini bir kez daha belirtir. İstiklalin değeri bir kez daha kıtalardan hayatlara akar. Son kıta ise beni en çok etkileyendir. Her dizede işlenen duygunun amacı, ne için bu kadar kanın ve duygunun akıtıldığı onuncu kıtada gözüme çarpar. Bir bayrak ki dalgalanması gerekir, tek yeri göklerin derinliğidir. Bir bayrak ki özgürlüğün tepkisidir, bir ülkenin en çok hak bildiğidir. Yine bir bayraktır ki; simgelerden oluştuğu iddia edilemeyen, şekline dahi kahramanlık sinen, her dalgasına canlar feda edilen bir emeldir. Bu bayrak uğuna yazılan marş, bu bayrak uğruna dökülen kanlar, bu bayrak uğruna gurur duyan gençler vardır. Her kıtada öne çıkarılmaktan çok anlamıyla taşar; zincire sığmayan bir milletin, kıtalara sığmayan marşı olarak yankılanır.

O marş kı; yorgunluğu yıllanmış, yıllara rağmen yaşlanamamış da özgürlük için savaşmış bir milletin marşıdır. Belki biraz öğüt, biraz destek, biraz da cesarettir. Ama asla korku değildir. Aziz bir milletin inletişi, kabuğunu kırıp zincirleri yok edişidir. Bundandır ki çalındığı yerde yankılanır, her yüreği titretir.

İlk kelimedenden anlaşılan, her kelime de daha da öne çıkan birçok ruh vardır İstiklal Marşımızda... Dökülen kanların feda edildiği bir hilal, şehit kanı fışkıran topraklar, garbın afakını saran çelik zırhlı duvarlar... Her birini işleyen dizeler, name olur da insanın kalbinde inler. Dile kolay on kıta, on kıtada bir vatan, vatanın içinde gururlu insanlar... İstiklalin marşı, öyle bir marş ki; derin bir name çaldı kulaklara, tüm yürekleri inletti.

Şeyda Mavitaş

Hazırlık Sınıfı/B

On Kıta Bir Vatan İlelebet İstiklâl Deneme Yazma Yarışması İl Birincisi

= NECİP FAZIL ESERLERİNDE TASAVVUF =

Nereden başlayalım? Zaman'ın hangi ucundan ve mekanın hangi köşesinden?..

Allah'ın bütün zaman ve mekânı kuşatmak üzere yarattığı <<Gaye-İnsan ve Ufuk-Peygamber>>, elbette bizzat başlangıcın, kâinat başlangıcının başı...

(Çöle İnen Nur)

Hepiniz hoş geldiniz. Benim konum Necip Fazıl Ve Tasavvuf.

Necip Fazıl'ın ilk şiir örnekleri iç dünyamıza dayanan korku ve yalnızlık temalarıdır.

Necip Fazıl'ın ikinci dönemi diye de adlandırabileceğimiz 1935 yılı ve sonrasında, çoğunlukla tasavvuf yani Allah, ölüm ve zaman gibi konulara şiirlerinde çok yer vermiştir. Dönemin insanların sorunlarına çözüm olarak düşündüğü fikirlerini ifade edebilmek için şiiri kullanırdı. Necip Fazıl'ın ideolojisinin değişmesi ve mükemmelliğe ulaşma çabası onun daha önceki çeşitli isimler adı altında yayımladığı şiirlerini, yeni benimsediği ideolojisiyle değiştirip "Çile" isimli şiir kitabında toplamasını sağlamıştır. 200 e yakın şiirinden yaklaşık olarak 48 tanesi değişmeden kalabilmiştir.

Tasavvuf, kalp temizliğini, güzel ahlakı ve ruh olgunluğunu konu alır. Amaç müminleri terbiye etmek ve manen yükseltmektir. Bu amaca ulaşmak için dünyadan çok ahrete önem vermek, maddi değerlerden fazla manevi değerlere bağlanmak, daha nitelikli ve daha çok ibadet etmek ve nefsi disiplin altına almak gerekir.

Tasavvuf, İslam medeniyetinin bir tecrübesidir. Bir büyük mutasavvıfın dediği gibi aslında bu gün maalesef şöyle bir durum var: Asr-ı saadette tasavvufun kendisi var, adı yok. Şimdi ise adı var, kendisi yok. (İsmet ÖZEL)

Tasavvuf... İslami ruh ikliminin, su gibi, güneş gibi, ağaç gibi, ana unsuru... Belki de hepsi birden...

Necip Fazıl tasavvuf konusunu dıştan ve satır üstü anlayış ve görüş olarak 5 türe ayırmıştır. Bunlardan "Batı Tefekkürü Ve İslam Tasavvufu" adlı kitabında şöyle bahsetmiştir:

Birincisi, bu işe akıl ermez bir keyfiyet, "evliyalık" diye bakanların basit anlayışı... Avam görüşü... Giderler; türbe kapılarına ve mezar parmaklıklarına çaput bağlarlar. Evliya bildikleri şahısların da önünde diz çökerler ve başka bir şey bilmezler...

İkinci görüş, İslam'da yarı aydınların anlayışı... Bu zümre "Ledün" ilmi yani iç âlem bilgisi, İlahi marifet, içinden incisi düşmüş istiridye kabukları gibi kelimeler... Çilesi çekilmemiş istilahlar...

Üçüncü görüş, İslami ruha yanaşmayanların tavrı... Bunlar tasavvufun dine sonradan ekleme bir müessise olduğu ve akıllarınca şeriatın haşin ölçülerini yumuşatmak ve tatlandırmak için getirildiği iddiasındadırlar.

Dördüncü anlayış, Batı kültürüne birazcık ulaşmış nasipsiz tiplere göre... Tasavvufun, İskenderiyye mektebinden devşirme olduğu ve yine, kuru gördükleri İslamiyet'e renk ve hava getirmek için benimsediği hayali... Küfür görüşlerinin gûya daha kültürlüsü...

Beşincisi ise, din içinden tasavvufu red davranışı... İslamiyet ve şeriatı gûya müdafaa...

"İbn-i Teymiye" çıraqları

olarak tasavvufu belirtirler... Onun kanun ve ölçü dışı bir "bid'at", yani uydurma yenilik sayarlar... (Batı Tefekkürü Ve İslam Tasavvufu sayfa:10)

Necip Fazıl'a göre tasavvufu tek başına kabul edenler şeriatı yok sayarlar.

Bence Necip Fazıl şeriat ve tasavvufu ayrılmaması gereken bir çift olarak düşünüyor. Birini yok sayan kişiyi küfre layık görüyor. Şeriat ve tasavvufu birbirini her zaman takip eden ancak sonunun nereye gittiği, nasıl gittiği, hangi gayeye ereceği belli olmayan yollar olarak görüyor.

Necip Fazıl'ın 1934 yılında Nakşi-Halidî Şeyhi Abdülhakim Arvasî'nin sohbet ettiği Beyoğlu Ağa Camii'ne gitmiş ve onunla tanışması ise hayatı için bambaşka bir dönüm noktası olmuştur. Çünkü bu tarihten sonra Necip Fazıl'da tasavvufi düşünce filizlenmeye başlamıştır. Düşünce dünyasında ve eserlerinde özellikle tasavvufi düşünceyle ilgili görüşlerinde Abdülhakim Arvasî'den etkisi yoğun olmuştur.

Nitekim Necip Fazıl, "O Ve Ben" adlı hatıra türündeki eserinde bu dönemleri, "Onu Tanıyınca Kadar", "Onu Tanıdıktan Sonra", "O Günden Beri" diye belirtmiştir. "O" diye bahsettiği kişi Nakşi-Halidî Şeyhi Abdülhakim Arvasî'dir. Necip Fazıl "Çile" adlı kitabında Arvasî ile tanışmasını, onda bıraktığı izi ve ona olan hürmetini şu mısralarla dile getirmiştir:

Allah dostunu gördüm, bundan altı yıl evvel;
Bir akşamdı ki, zaman donacak kadar güzel (Çile, sayfa:74)

Bana, yakan gözlerle, bir kerecik baktınız;
Ruhuma büyük temel çivisi çaktınız! (Çile, sayfa:75)

Sonsuzluk kervanı, "peşinizde ben,
Üç ayakla seken total köpeğim!"

Bastığınız yeri taş taş öpeyim.
Bir kırıntı yeter kereminizden!
Sonsuzluk kervanı peşinizde ben...(Çile, sayfa:63)

Necip Fazıl 30 yıl boyunca zamanın boşu boşuna ve ne uğruna aktığını bilmeden yaşadığı için pişman olmuştur. Bunun küçük bir yansımasını da "Çile" isimli şiir kitabında şöyle mısralara dökmüştür:
Tam otuz yıl saatim işlemiş, ben durmuşum;
Gökyüzünden habersiz, uçurtma uçurmuşum... (Tam 30 Yıl -1934)

Bence Necip Fazıl'a göre tasavvuf, insanın görevi, oluş gayesi, kullukla ilahi huzura ermek ve Allah'ı bulmak davasıdır. Tasavvufta kulluğu bitirip üste çıkmak yoktur. Necip Fazıl'a göre tasavvufun gâyesi, kötü ahlak ve çirkin huylardan arınmak, insanın ana serveti olarak kabul edilebilecek üstün ahlak ve güzel düşüncelerle donanmaktır.

Yine Necip Fazıl "Batı Tefekkürü Ve İslam Tasavvufu" adlı kitabında tasavvufu nefisle bir tutuşunu şu şekilde yapmıştır:
Bir cihaddan dönüştü, atlarının üstünde Allah'ın resulu yürürlerken yanlarındaki ashaba şöyle buyururlar:

- "Şimdi cihad-ı asgar'dan geliyoruz ve cihad-ı ekber'e gidiyoruz."

Sorar biri:

- "Ey Allah'ın Resulü, cihad-ı ekber nedir?"...

- "Tek insanın kendi nefsiyle boğuşması..."

Yani milyonluk orduların, milyonluk ordularla, milletin milletlerle boğuşması cihad-ı asgar (küçük cihad)... Bir adamın kendisiyle boğuşması ise cihad-ı ekber (büyük cihad)... Bu da bütünüyle tasavvuftur. Bilenler ve nefsinin tanıyanları için nefse karşı cihad... (Batı Tefekkürü Ve İslam Tasavvufu, sayfa:104)

Ben Necip Fazıl'a katılıyorum. İnsanın en büyük savaşı en büyük sınavı kendisi ve nefsi ile olur. Bir insanın içinde verdiği savaş, ülkeler arasındaki savaşlardan daha büyük ve daha zordur. Tasavvuf, nefsinin iyi bilenlere ve nefsinin tanıyanlara karşı nefislerini eğitmek için de yardımcı olan bir savaştır.

Dinin olmadığı yerde hiçbir şey yoktur; yokluk bile yok...

Şiir ve san'atsa hiç yok...(Poetika, Şiir Ve Din)

İclâl SAĞIROĞLU
11-C

= NECİP FAZIL'IN PİYESLERİ ÜZERİNE=

Yollar nereye gider
Ve ne düşünür gökler
Yolların bir sırrı var
Onu arıyor yollar

Gökler suda titriyor
Yollar suda bitiyor
Göklerin yüzü yerde
Yollarınki göklerde

Bu yollarda izimiz
Bu göklerde gizlimiz
Yollar beni vardırın
Gökler tutup kaldırın.

Diyor çile şairimiz Necip Fazıl. Değerli konuklar hoş geldiniz. Ben Üstat Necip Fazıl Kısakürek'in piyeslerinde verilen temalardan, üstadın tiyatro hakkındaki görüşlerinden ve ona göre sanatkârın tanımından bahsedeceğim.

Öncelikle Necip Fazıl piyeslerin başında sanatkârın tanımını şu şekilde yapmıştır: “Bütün imkânlarının erişilmez ucu gayelerin gayesi, kemallerin kemali, mevraların mevrası olan Allah'a doğru sonsuz bir tekâmül yolunda giden insanoğluna mahsus “vücut veri” neveleri içinde en zengin ve en güzel hissinin üzerine oturmuş mahlûk”. Yine piyese başlamadan önce tiyatronun da tanımını “Ön tarafı açılır- kapanır bir mikâp içinde hayatı yakalamak, kapana kısıtırır gibi” olarak yapmıştır. Birde tiyatro için, sanat şekilleri içinde bence en büyük keşif tiyatro demiştir.

Gelelim Necip Fazıl Kısakürek'in piyeslerindeki temalara. Bunların en bariz görülenleri ölüm, merhamet, kaybetmek, kumar, para, kararsızlık, pişmanlık, doğru yolu bulma, umutsuzluk gibi tema ve konuları ele almıştır.

Bana göre üstadın piyeslerinde en çok ölüm ele alınmıştır. Özellikle de Bir Adam Yaratmak adlı eserinde şu cümleler bu durumu ortaya koyar; yaşamıyoruz, resimlerimiz fotoğraflarımız kadar yaşamıyoruz. Ölüme ilaç ölümdür. Yunus Emre adlı piyesinde Yunus ölümsüzlüğün arayışı içindeyken mürşit insan olmuştur. Bununla ilgili eserde geçen şu dizeyi sizinle paylaşmak istiyorum

Yalancı dünyaya konup göçenler
Ne söyler ne bir haber verirler
Üzerinde türlü otlar bitenler
Ne söyler ne bir haber veririler

Bir diğer tamamımız umutsuzluk. Üstat piyeslerinde yanlış yoldan giden tiplerin sonunu da bazen umutsuzlukla bittiğini göstermiştir. Mesela Parmaksız Salih de kumarbaz birinin umutsuzluğa kapıldığını şu replikle bize hissettirdi : “ eğer biraz sonra güneş mutlaka doğacaksa, eğer bu geceyi uzatmanın yolu yoksa benim için çare kalmadı demektir.” Yine bir adam yaratmaya kalkışan Hüsrev'in umutsuzluğunu şu cümlelerle belirtmiştir. “Dipsiz bir uçuruma sarkıyorum, yakalaya bildiğim bir iki ot tutuyor beni, bu otlar sökülüyor, yumuşak toprağın içinden yumuşak kökleriyle beraber geliyor düşüyorum. Üstat kumar bataklığını, Parmaksız Salih adlı eserinde mükemmel bir şekilde işlemiştir. Üstada göre kumar doktoru ve ilacı olmayan bir hastalıktır. Kumarın insanı nereye kadar düşürdüğünden, hangi kötülük saiklerine ve iyilik aksülamellerine kadar yol açtığını görebilirsiniz, diyerek bu konudaki fikrini bize aktarmayı başarmıştır.

Necip Fazıl para konusunu piyesinin de adı yaparak para hakkındaki görüşünü şu şekilde paylaşmıştır: bu dünya para dünyası; bu dünyanın bu dünya olabilmesi için para lazım yine para hakkında, insanın kazandığı paradan değil paranın kazandığı insandan kork demiştir.

Üstat piyeslerinde yer yer karamsarlığı da işlemiştir. Mesela bu konuda şu replik dikkatimi çekmişti: “ Doğrusu bu muydu? Ne bileyim? Soğan gibi iç içe, gömlek üstüne gömlek giyilmiş sayısız dünya görüyorum.” Kargaşa içinde kalınmış bir durumu betimlemekte.

Üstadın piyeslerinden biri beni çok şaşırmıştı. Bu şaşıрма nedenimi sizlerle paylaşmak istiyorum. Necip Fazıl Kısakürek genellikle piyeslerinde toplumu ilgilendiren bireysel sorunlara değinirken sabır taşında masalı tiyatroya taşımıştır. Necip Fazıl Kısakürek piyeslerinin sonunu hep doğru yolu buldurmaya yönelik kurgulamıştır. Bunu şu şekilde örneklendirebiliriz; “son baharda yapraklar nasıl boranın çektiği istikamete doğru çullanırsa hepimiz, her şey Allaha doğru gidiyoruz. Bilerek ya da bilmeyerek Allaha doğru yol almak vardır, varmak yoktur. Varabildiğimiz hiçbir şey hiçbir ufuk Allah değildir .”

Konuşmamı sonlandırmadan önce Necip Fazıl Kısakürek'in bir iki piyesi hakkındaki düşüncelerini konuşmalar (Röportaj) adlı eserindeki birkaç alıntı ile anlatmak istiyorum.

Necip Fazıl Kısakürek, "Bir Adam Yaratmak" adlı eseri için şunları söylemiştir: Bu eserimi bugüne kadar vücuda getirdiğim eserler içinde en bağılı olduğum eser biliyor ve öylece bildirmek istiyorum. Bende bu eseri anlatılamayacak kadar seviyorum. Hatta bu eserde geçen şu replik beni en çok etkileyen kısım olmuştur:" beni upuzun tabuta yatıracakları gün arkamdan gelenler dostlarım değıl, kefenimin hırsızlarıdır."

Necip Fazıl eserindeki sanatkârın hatasını ve sonucunu şu cümlelerle aktarmıştır:" piyesteki sanatkâr tipine bakarsanız ona göre Allah sonsuzluktur. O farkına varmadan sonsuzlukla yarışa kalkmıştır. Sanatkâr yaratmak istediğı tipe öz eliyle çizdiği kaderin kuyusuna düşmüş o tip tarafından istila edilmiş, eserine hayatıyla da iştirak etmiş gösteriliyor."

Yine röportajda kendisine yöneltilen şu soruya "Nası Diğer Parmaksız Salih'in gayesi nedir, eserde yapmakla belirtmek istediğiniz şeyler nelerdir? Eser ne gibi ruhi Saikler altında meydana gelmiştir?

Arılara, eğer ballarının izahı rolü verilseydi bu herhalde balın lezzetinden düşürücü bir iş olurdu ama muharrir öyle midir? Onda hem ne yaptığını bilmeden çalışan arı; hem de ne yaptığını bilmek ihtiyacında olan insan vardır. Yani sanatkâr amacını tutarlı bir şekilde okuyucuya yansıtmalıdır. Her şeyin açıklamasını yapmamalı bunu eser içinde arayıp bulmasını beklemeli. Bu imkânları bizlere sunan başta Sami Güçlü hocam olmak üzere herkese teşekkür ederim.

Kevser Oğuztürk

12-B

**Kendini
dünyalar kadar değerli
zannedenlere kısa bir not!
Dünya beş para etmiyor.**

Necip Fazıl Kısakürek

DOĞU TÜRKİSTAN'DA ZULÜM VAR!

Var gücünle, gücümüzle kıldığımızda sesimizi duyan muhakkak birileri olur değil mi? Ama bu çağda tüm gücüyle haykırıp da sesini cihana duyuramayanlar var. Kendi çığlıklarından boğulmak zorunda kalanlar.

Çin'in doğusunda özerk bir bölge olan Doğu Türkistan 21.yüzyılın karanlık yüzlerinin bir parçası. Bugün toplama kamp ve hapisane sayısı -Sadece Uygur Türkleri için- 500 adet. Ayrıyeten toplama kamplarında tahmin edilen 3 milyona yakın Uygur Türkü var. Bölgede yaşadığı öngörülen ise 20 milyon insan var.

Doğu Türkistan'da Türkçe konuşmak yasak, ezanın okunması, Kur'an yasak, kadınlarımız tecavüze uğruyor, erkeklerimiz sayısız işkencelere, çocuklar ise mankurtlaştırılmaya çalışıyor. Dünyanın gözü önünde insanlık katlediliyor.

Doğu Türkistan'da " Bu duruma hangi insanın vicdanı izin verir? İnsan insana bunu yapar mı?" diye sorduruyor.

Doğu Türkistan'da evlatlar analarına, babalarına kavuşacakları günleri bekliyor. Çin'de bulunan yaşıtları gece rahat rahat uyurken anne-babaları yanındayken onlar bir köşede boyunları bükük gözyaşları büyük bir çığlıkla ama kendinden başka hiçbir insanın duymadığı bir hiddetle, "Ben kurtuldum. Acaba ailem sağ kurtuldu mu? diye sorup karanlığa akıtıyor gözyaşını...

Camilerimiz Çin tarafından barlara yahut başka çeşit mekanlara çevriliyor. Uygur Türkü mimarisine ait olan yapılar sessiz sedasız yok ediliyor. Biz ise bu zulme değil karşı koymak kınama dahi yayınlamıyoruz. Tüm Türk ve İslam dünyası adeta üç maymun...

Ben bugün Doğu Türkistan'da bulunan Uygur Türküyüm haykırıyorum boğazım yırtılınca kadar, Sizler, beni, bizleri, kanınızdan, ümmetinden olanları duyana kadar.

Doğu Türkistan'da zulüm var! Ben, biz öldürülüyoruz, işkence görüyoruz! Duyun sesimizi. Kulaklarım ezana hasret, alnım secdeye, dilim Türkçeye, yüreğim vatanıma hasret.

Mete'nin torunları kardeşlerinizi ve yine Mete'nin torunlarının elinden tutun. Karanlığı yine beraber yenelim eskiden olduğu gibi. Alemlere Rahmet Peygamberimizin ümmeti tutun elimizden saf tatalım, secdeye kavuşsun alımlarımız.

Bizimle haykırın, haykırılım Doğu Türkistan'da Zulüm Var! Sonra Özgürlük Marşımızdan bir ağızdan;

"Tanka topa karşı imanımız var
Dilde tekbir elde Kur'an'mız var
Bir ölsekte binlerce canımız var
Bu dava sonsuzdur biliyoruz biz
Doğuyor bir Güneş doğarak coşuyor
Uygur Türkleri özgürlüğe koşuyor."

ŞÜKRİYE NUR KERKÜT
ANADOLU MEKTEBİ ÖĞRENCİSİ
10-B SINIFI

MUSTAFA KUTLU’NUN GÖZÜNDEN YEDİTEPELİ ŞEHİR (İSTANBUL)

İstanbul birçok şey ifade eder. Giden için, gitmeyen için, içinde yaşayan için... İstanbul herkese bir umut bir ilham olmuştur. Birçok yazar eserlerinde yer vermiştir. Örneğin Necip Fazıl “ Ana gibi yar olmaz, İstanbul gibi diyar... ” demiştir. Mustafa Kutlu için ise İstanbul; kanadı kırılmış kuş, koca bir çınar, yaprakları yere süzülerek düşen koca bir çınar ağacı , yavaş yavaş rengi solmaya başlayan bir resim , gülünü kaybetmiş bir bülbül , yere düşmüş de elinden tutup kaldıranı olmayan narin küçük bir kız çocuğu...

Ne idi, ne oldu İstanbul? İnsanı, şekli, kendisi değişti. Neden? Böyle mi iyi yoksa olduğu gibi mi? Mustafa Kutlu eserlerinde bundan çokça bahsetmiş. Yazar Beyhude Ömrüm adlı eserinde “ İstanbul rutubet. Deniz , balık , sis , çamur , zift , kurum , rakı , egzost , asfalt , toz , çöp kokuyor. Her bir yan kalabalık , hiçbir yana bakılmıyor ; baksanda bir şey göremiyorsun ; gürültü , kargaşa...”diye yakınıyor. Yazarımız İstanbul’un eski halinden bugün ki halinin karşılaştırılmasına eserlerinde çokça yer vermiştir. Peki nasıldı bu Yeditepeli şehir.

Bunun için Akasya ve Mandolin adlı eserinde “ Yedi veren gülü gibi Yeditepe ‘de yedi gün sürekli kokan bir gül... İstanbul “ demiştir. İstanbul insanların birbirine bakınca güldüğü , huzurla dolduğu sanki bir çiçek gibiydi. Sokaklarında , caddelerinde, mahallerinde çocuk sesinin olduğu , saygının ve güvenirliliğin o günleri özler. Usta yazar Mustafa Kutlu Sevincini Bulmak adlı kitabında “ Ahşap İstanbul , mütevazi İstanbul nedir? Bir mahalle mescidi , bir ulu çınar gölgesinde bir çeşme , yanında bir hazire , oya gibi işlenmiş mezar taşları...” diye o eski güzelliğini dile getirir. Sahi düşündünüz mü hiç şimdi neden böyle insanların birbirine nefretle baktığını? Yazar bizden İstanbul için hep bunu sorgulamamızı istemiştir. Şimdi ise İstanbul yazar için koca okyanusta kaybolan bir gemi. Bizleri hani şarkılarımızda , fotoğraflarımızda , resimlerimizde , şiirlerimizde konu edindiğimiz İstanbul’u bu hale gelmesinde bizlerde bulmuştur suçlu. Bir bakıma haklıdır. İstanbul pek çok acıları içinde barındırmıştır ve pek çok acı çekmiştir –işgaller , doğal afetler- o hasta olmuş doktoru da biz. Şimdi yine çok hasta. Akasya ve Mandolin eserinde kaleme aldığı gibi “ Nefes darlığı çekiyor İstanbul , tedavisi zor bir hastalık bu...” ne güzel demiş yazarımız. Gözbebeğimizi iyileştirmek bizim elimizde ama biz onu daha çok hasta etmeye uğraşıyoruz , sanki bilerek.

Usta yazarımız İstanbul’a hep böyle karamsarda yaklaşmamıştır. Tabii kitaplarında daha çok denemelerinde bir karamsarlık hakim ama güzelliklerini de dile getirmiştir. Turistlerin İstanbul’a geldiğinde , o tarihi kokuyu içlerine çektiklerinde o huzuru hissettiklerini , güzelliğine hayran kaldığını çokça dile getirmiştir. Hatta Bir Demet İstanbul adlı deneme kitabında dünyadaki herkesin İstanbul’dan etkilenmesine ithafen “ Unutmayalım! İstanbul’u dünya kenti yapan finans-sanayi ve ticaret merkezinin olmasının önünde onun tarihi ve kültürel varlığıdır.” demiştir. Bundan dolayıdır ya genellikle o karamsarlık. İstanbul’un benliğinden yavaşça uzaklaşması. Bu yüzden yazarın içinde bir burukluk ve bir isyan. İstanbul’un kanadını incitip, güzelliklerini ezenlere karşı bir isyan.

Peki gelecekte ne olacak İstanbul? Böyle hasta mı devam edecek ya da iyileşecek mi? Yoksa bugün ki halinden gelecekte daha kötü bir hal mi alacak? Düzeltebilir miyiz peki?

Usta yazarımız Mustafa Kutlu’ya göre düzeltmek elimizde ama çabalamıyoruz. Ona göre böyle gidecek hasta bir insan gibi. Benliğini , içindekileri , değerlerini kaybederek. Tarihin başkenti , siyah bir gül gibi çok az rastlanan bu eşsiz güzellik yok olup gidecek. Yazarımız bundan rahatsız ve eserlerinde birçok yerde dile getirmiştir.

O zaman ne yapmalıyız. Kısaca Mustafa Kutlu bunun için İstanbul’u kaybetmemek için , değerlerimizden , kültürümüzden uzaklaşmamamız kanaatinde bu konuya ithafen Sevincini Bulmak adlı eserinde “ İstanbul ’da bizim hayatımız bu şehit türbelerinin etrafındaki hürmetle başlar.” Kısacası çözüm yine benliğimizde.

Artık sözlerimi noktalamaya yaklaşıırken yazarın bize okurken hissettirdiği birkaç soruyu tekrarlamak istiyorum. Düzeltmek elimizdeyken neden? İstanbul ’u kaybetmek istiyor muyuz? Bu soruları kendimize sorup ona göre davranmamızı istiyor yazar. Ve yazarımızın Bir Demet İstanbul adlı eserinde bizlere seslendirdiği bir söz ile bitirmek istiyorum ;

“ Rahat bırakın şu eşsiz ve yaralı İstanbul ’u “

Şükriye Nur Kerküt
10-B

ARAPÇA'YA DAİR...

İslamiyet'in Arabistan dışına yayılmasıyla birlikte, Kuran-ı Kerim'in ve hadis-i Şerif'in Arapça olması, sadece Türkler değil diğer milletler için de önemli ve öğrenilmesi gerekli bir dil kabul edilmiştir. Diğer yandan Türk milletinin kültür mirasının vazgeçilmez parçaları olan el yazması ve basılı binlerce eserin Arapça ile yazılması, milletimiz bu dilin önemli dillerden kabul etmesi sonucunu doğurmuştur. Türklerin, Arapça konuşan toplumlarla Selçuklulardan itibaren gittikçe artan siyasi, ekonomik ve kültürel ilişkileri de bu dilin Türk toplumundaki önemini artıran etkenlerden olmuştur.

Türkçeye Arapçadan 6467 kelime girmiş ve en fazla etkileşim kurulan bir dil olmuştur. Mesela ("mesela" Arapça bir kelime J)

HER ŞEY derken "HER" Farsça, "ŞEY" Arapçadır. Bu da gösteriyor ki dilimiz en fazla Arapça ile etkileşim içinde olmuştur. Ayrıca İngilizceye de Arapçadan bazı kelimeler ve ekler girmiştir mesela İngilizcede Arapçanın ön eki -al ile başlayan birçok kelime bulunmaktadır Bunlardan bazıları; algebra, alcohol, alchemy, alkali, alcove, ve albatrostur.

Arapça günümüzde de önemini ve dünya dilleri arasındaki etkinliğini gittikçe artıran bir dildir. Zira Arapça 22 Orta Doğu ülkesinde 200 milyona yakın bir nüfus tarafından konuşulmaktadır. Ayrıca 24 Arap olmayan Müslüman ülkede 1 milyara yakın bir nüfus tarafından kullanılmaktadır.

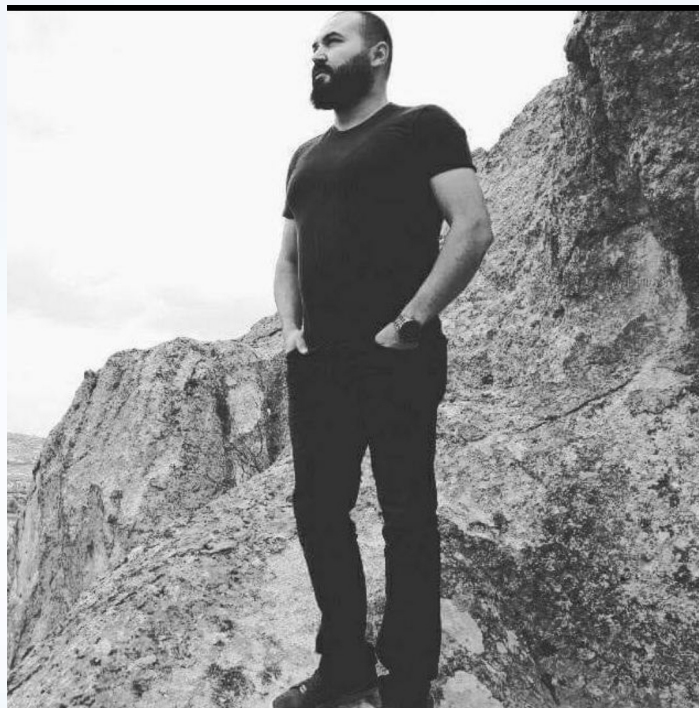
Petrol üretimi ve petrokimya endüstrileri sebebiyle dünyanın ilgisi birçok Arap ülkesinin ekonomileri üzerindedir. Uluslararası ticaret, politika bilimi, uluslararası hukuk ve kültür tarihi öğrencileri, Arapça öğrenerek çok şey kazanabilirler.

Ayrıca edebiyatımızda da Arapçanın önemi büyüktür. Dolayısıyla okulumuzun Sosyal Bilimler Lisesi olması hasebiyle ve Sosyal Bilimler Lisesinden mezun olup hukuk, siyasi bilimler, uluslararası ticaret, edebiyat, tarih vb. bölümlerde Arapça size avantaj sağlamaktadır. Bundan dolayı Arapça okulumuzda ikinci yabancı dil olarak okutulmaktadır.

Okulumuzda Arapçayı öğrenmemiz bize hem maddi hem de manevi anlamda fayda sağlayacaktır.

Okulumuz Mübeccel Suphi Yavaşca Sosyal Bilimler Lisesinde ikinci yabancı dil olarak Arapça okutulması ayrıcalık ve avantajdır.

Elif AKAR & Mehmet AKAR
Arapça Öğretmenleri

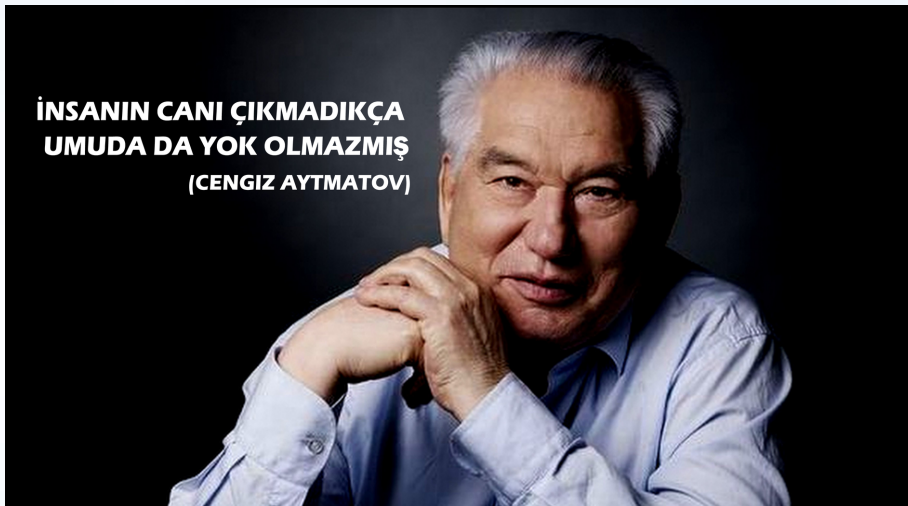
CENGİZ AYTMAOV ESERLERİNDE KARAKTERLER VE TİPLER

Cengiz Aytmatov eserlerinde dikkat çektiği bazı konu, yer ve karakterler. Yazarımızı genellikle 2. Dünya Savaşı sırasında halktan kesitler vermekte, toplumun fedakarlığının ön planda olduğu bu eserlere örnek Toprak ana kitabı verilebilir. Toprak ana kitabında savaş sırasında kıtlığın başlaması ile toprağı belki de ellerindeki son tohumlar ile ekip biçme fikrine destek veren halkın fedakarlığını bu konuya örnek verebiliriz. Eserlerinde Tolgonay gibi beni etkileyen ve dikkatimi çeken bir çok karakter var bunlardan bazıları ise şunlar; Cemile kitabındaki ana karakter Cemile'nin kendi hayalleri, kendi istediği şeyin arkasından gitmesi beni etkileyen noktaydı. Belki Cemile'nin eşi askerdeyken başka birine aşık olması ve kaçması kötü bir davranış olarak algılanır ki bir çok toplumda bu böyledir, yazarımızın anlatıcılığı ile bunun aslında olağan bir şey olduğunu görürüz. Diğer bir karakter ise "Dişi Kurdun Rüyalari" kitabındaki Abdias, aslında birçok karakterde olduğu gibi Abdias'da idealist ve konfor alanının dışına çıkabilen, risk alabilen bir karakter. Bunu kendi doğruları ve düşünceleri için papaz okulundan atılmasında ve haşhaş toplayıcıları ile mücadelesine büyük bir inanç ile devam etmesinden görebiliriz. İnandığından vazgeçmeyen bir diğer karakter "Oğulla Buluşma" kitabındaki babanın ölen oğlunun öldüğünü kabul etmeyip, ısrarla ölmediğini söylemesinde de görebiliriz. Gün olur asra bedel kitabında yer alan karakterlerden bir kaçını örnek verecek olursak geleneklerini iyi bilen ve yaşatmaya çalışan küçük bir toplumun üyesi olan Yedigey ve arkadaşı Kazangapın, kendi benliğini unuttuğu geleneklerinden Bir haber olan Kazangapın oğlu Sabitcan babası Kazangapın ölümü ile son isteği olan Anabeyit'e gömülme vasiyetini Yedigey gerçekleştirmek isteyince gelenekleri ve geçmişi önemsemeyen sabitcan ile Yedigey karşı karşıya gelir. Sabitcan ne kadar dirense de Yedigey karardır ve yola çıkar. Yolda Anabeyit'in efsanesini hatırlar.

Nayman ana oğlu Juan juanlar tarafından çeşitli işkenceler ile mankurtlaşmış, sadece sahibinin emirlerini yerine getirmektedir. Oğlunun cesedini görmediği için umudunu yitirmeyen Nayman ana oğlunu görenlerin olduğunu duyunca daha da umutlandı. Oğlunu aramaya başladı oğlunu bulunca hiç bir şey hatırlamayan oğluna uzun uzun dil döker ama nafile daha sonra Juan Juan sahip gelir ve oğluna bir silah verip annesini öldürmesini ister. Mankurt genç sahibinin sözünden çıkmaz ve annesini öldürür. Nayman ananın mezarı ise Ana beyit olarak anılır.

Yedigey geleneklerini yaşatmak isteyen, çalışkan, azimli bir komünisttir. Kazangap onun en yakın arkadaşı Yedigey ile birlikte istasyonda çalışan aileye önem veren ve geleneklerine bağlı biridir. Sabitcan ise Yedigey ve babasının tam tersi geleneklere önem vermeyen hayırsız evlattır. Yazarımız bir çok eserinde ve karakterler de geleneklerini savunmuş ve önemine vurgu yapmış, geleneklerin unutturmaya çalışanların yerel halka yaptığı işkence ve algıları göstermiştir. Beyaz gemi kitabındaki hayalci ve neşeli anne ve babası tarafından terk edilmiş mümin dedesi ve ninesi ile yaşayan kitapta ismi olmayan çocuk diye anılan bir karakterdir. Babasının bir beyaz gemi kaptanı olduğunu düşünen çocuk, bir balık olacağını yüzerek babasına kavuşacağını hayal eder. Bu hayalini gerçekleştirmek isterken maalesef su onu alır götürür ve çocuk hiç bir zaman balık olmayacağından yaşamını yitirir.

Yazarımızın eserlerinde dikkat çektiği bir diğer konu ise bozkırdır. Bozkırın el değmemiş topraklarının güzelliğinden orda yaşayanlar için öneminden ve korunması için bir çok yerde vurgu yapmıştır. Toprak ana, deve gözü , dişi kurdun rüyaları gibi birçok eserinde bozkır uzun uzun betimlemiş güzelliklerini anlatmıştır. Toprak ana kitabında toprağı ekip biçmenin hayati önemini olması, toprağın insanlar için kutsallığını anlatmıştır. Yazarımızın sade ve akıcı üslubu ile tasvir ettiği bozkır okurken zihninizde canlanır. Dişi Kurdun Rüyalari kitabında katledilen sayların, avlanma mevsimindeki kurtların aslında insanlar olmadığı sürece nasıl barış ve huzur içinde yaşadığını doğanın dengesini ve insanlar yüzünden bu dengenin bozulmasını anlatmakta. Toprak ana kitabında toprağın önemini anlatan yazarımız toprağı dile getirerek toprağın bize öğüdünü ve bizim için yaptıklarını söylemesi, insanın doğa ile anlaşarak yani onu koruyup yararlanarak yaşamasının dünyayı daha verimli ve iyi hale getireceğine vurgu yapıştı. Doğada var olan kurulu dengesini bozmamak gerektiğini eserlerinde söylemiştir.

İlayda Karataş
9-B

BUNDAN BAŞKA DÜNYA YOK

Bunu kabullenmek ne kadar zor olsa da başka Dünya yok, Başka gezegenler şu anki durumuna göre insan yaşamına uygun değil. Dünya tek ve bunun kıymetinin bilinmesi gerekir. İnsanlığın elinde tek gösterimlik bir filmin bileti var ve filmin ne zaman biteceği belli değil. Silgisiz yazı yazmaya da benzetilebilir, yazdıklarımı da dikkat etmeliyiz aradaki fark kendi yazdıklarımızı yaşayacak olmamız. Gelecekte sorun oluşturacak şeyleri görüp önceden önlemler almalıyız. Bu nedenden daha dikkatli olunmalı.

Ayrıca yaşadığımız gezegen sadece bize ait değil çevremizdeki diğer canlılar; bitki ve hayvanların da yaşam alanı. Sözde emanet gözüyle bakıp gözümüz gibi korumamız lazım -ki şu zamanda insan insana bile düzgün davranmıyor- Bir yapmamız gerekenlerin tam tersini yapıyoruz. Kağıtlar, mobilyalar derken ormanları -Dünya'nın akciğerini yani- Kendi elimizle iflas etmek bu olsa gerek, yok ediyoruz. Modaya uyum diye hayvanların nesli tükendi çünkü bir türden bir tane kalana kadar farkına varamıyoruz. Yani anlayacağınız önce kendimizi Bilinmeze sürükleyip sonra çözüm arayışına başlıyoruz. İnsanoğlunun umursamazlığı için ucu kendisine dokununcaya dek sürüyor.

Biz insanlar kuru toprağa yağmur olma imkanı varken, üzerindeki ağaçları da kesip kavurucu sıcak olmayı tercih ediyoruz. Bir hayvanın yaşamına katkıda bulunacağımız yerde bazı insanların pahalı ayakkabı, çanta tutkusu canlı yaşamından önünde geldi. Şu anda birçok akarsuların yerini kurun toprağını aldığı gibi çok uzak olmayan bir zaman değilse masmavi denizlerin yerini pişmanlıklarımız alacak. Önümüzde İki seçenek var, ne yaptığımızın farkında bir nesil ve güzel gelecek ya da kendi sonunu hazırlayan bir toplum ile karanlık günlere adım adım yaklaşacağız. Seçim sizin.

İlayda Karataş
9-B

MİLLETİN SESİ MEHMET AKİF

Koskocaman bir kültür ve devletin tarihten men edilmeye çalışıldığı ve milletin beynine çaresizliğin ve umutsuzluğun aşılandığı, gönüllerin buruk olduğu bir zamanda vatanına ses olmaya çalışıp millete kalemiyle ışık olandır Mehmet Akif.

Türk toplumunun vatanına ve dinine bağlılığını bilen Mehmet Akif, herkesin yaşadığı ama ifade edemediği hatta korktuğu duyguları istiklal marşı ile anlatarak milletin sesi olmayı başarmıştır. Zaten böyle duygu depolu bir şiir ancak be ancak milli duyguların toplumdaki karşılığını bulmuş ve bu duyguları iliklerine kadar işlemeyi başarabilmiş kişiler tarafından yazılabilirdi. İstiklal marşı ülkenin ve milletin çaresizliğini ve buna karşı yıkılmadan, dimdik, ayakta durabilmekteki direncini anlatır. Mehmet Akif, kurtuluş savaşının yaşandığı dönemlerde ve öncesinde yaşanan duyguları çok iyi yakalayabilmiştir. Bu kadar zorluklar üzerine hissettiği çaresizlik duygusu ile bayrak ile vatani bütünleştirmeyi başarmıştır. Düşmanını, şiirinde de aktardığı gibi tek dişi kalmış canavara benzetebilecek kadar derinde hissetmiş ve hissedebildirmiş o dönemin şartlarını ve ortamını. Bütün kalbiyle ve inancıyla yazıya döktüğü kelimeler milli marşımızı oluşturmuştur.

Mehmet Akif'in cümleleri düşmanın beynine korkuyu, milletin kalbine umudu aşılamıştı. Bu durum düşmanı çökertip milleti yüceltmıştır. Mehmet Akif istiklal marşımızla bugün kefensiz yatanların adı özgürlüğün ise sesi olmuştur.

Kevser Özarpacı
10/C

HAK DAVANIN SESİ

İstiklal marşı; milletimizin varlığı, hürriyeti ve istiklali demektir. İstiklal marşımızın her dizesinde bu yüce milletin kuvve-i imanı, vatan sevdası, destanlaşmış bağımsızlığı ve bağımsızlığın şanlı tarihi yatmaktadır.

İstiklal marşının her kelimesinde aziz milletimizin, şehit ve gazilerimizin emaneti vardır. İstiklal marşına duyduğumuz bu saygı, ülkenin bağımsızlığı uğrunda canını hiçe sayanlara duyduğumuz saygının bir göstergesidir. İstiklal, bedeli yüksek bir kavramdır. İstiklal marşı herhangi bir şiirle asla kıyaslanmamalıdır. Her insan çeşitli ve güzel şiirler yazabilir. Lakin her zaman istiklal marşı yazamaz. Çünkü istiklal marşının yazılmasını gerekli kılan şartları tarih hazırlar. Bizler böyle kahramanlıkla yaşanmış bir tarihin sahibi olan bir ulus olarak bu şanlı ve eşsiz eseri gönüllerimize silinmemek üzere naksettik. Mehmet Akif istiklal marşında "Bastığın yerleri toprak diyerek geçme, Tanı! Düşün altındaki binlerce kefensiz yatanı " diyerek Türk gençliğinden istenileni bu dizelerde anlatmıştır. Hepimiz bu vatanın evlatlarıyız. Bu toprakların kıymetini bilmeliyiz. Yeri geldiğinde bir an bile düşünmemeliyiz. Ulu önder MUSTAFA KEMAL ATATÜRK gençliğe hitabesinde diyor ya: " Bir gün istiklal ve cumhuriyeti müdafaa mecburiyetine düşersen, vazifeye atılmak için, içinde bulunacağın vaziyetin imkân ve şeraitini düşünmeyeceksin! " gerekirse canını veren son kişi olup bu vatani namahrem ellere bırakmayacaksın. Hepimiz şehit oğluyuz, atalarımızın bu topraklar için canlarını ortaya koyduklarını unutmamalıyız. Bu topraklar altında her birimiz daha yerini bilmediğimiz şehitleri var. Bundan daha değerli bir hazine var mı? Hiçbir şey vatan, bayrak ve istiklal marşı kadar kutsal değildir.

Mehmet Akif'in hayatı da şiirleri gibidir. Mehmet Akif'in şiirlerinin üslubu, sanatı, konusu ve ne varsa hepsi bir yana şiirlerine, kalbinin dili ve derdinin özü olduğu bu mısralar ile aşikârdır. Hayatı mahzun, davası mahzun, çilekeş ve yılların yorgunu olan Mehmet Akif'in şiirlerinin doğru anlaşılacak ve hissedilerek okunması gerekir. Mehmet Akif her şeye rağmen milletini düşünmekten geri durmamıştır. En büyük hastalığımız olan geleceğe ait ümitsizliğimizi öldürmemiz gerektiğini söylemiştir. İlmin sahibi olup Batı'yı körü körüne tutanların karşısında durmuştur. Akif'in tek derdi: vatani ve milleti idi. Ey milletimizin sesi Mehmet Akif sen yerinde rahat uyu. Türk evlatlarının içinde senin gibi vatan sevdalıları olduktan sonra bir daha istiklal marşı yazılmaz, yazılamaz. Vatan şairimizin yeni ve bilinçli bir gençlik ruhu beklediği Asım'ın nesli eserinde açıkça ortadadır. " sen ki asımın neslisin, çiğnetme namusunu. "At üstünden korkunun ve gafletin kâbusunu/ Ateşler yakıp nemrut misali, atsalar seni sakın ha!/ Terk etmeyesin imanını dinini." Bu dizelerden anlaşıldığı gibi şairimiz; namuslu, cesur ve inançlarına bağlı bir nesil istiyor. Bu davada milletin sesi olacak, etrafına bakmadan ben varım diyebilen bir gençlik istiyor. Akif'in davası hak davasıdır. Onu anlamak hakkı anlamaktır. Zahir ve batın kavgamızı anlamaktır. Onu anlamak görülmeyene inanmaktır. Her şeyi anlamaktır. O bir hürriyet ve ilim meşalesidir. Karanlıklar içinde boğuşanların tutması gereken bir meşale. Akif, dindar bir kişiliğe sahiptir. Ama toplumun cahil kaldığını; ilim, irfan ve ahlak noktasında büyük bir düşüş içerisinde olduğunu düşünmektedir. Ona göre İslam her noktasında bilinmeli ve yaşanmalı. Fakat bunun yanında fen ilimleri de tecrübe edilmelidir. İşte Akif'in nesli de böyle olmalıdır. Asım'ın neslinden kopup gelmiş, başı dik, yüreği kendi kendini yaralamaya yetecek bir Türk genci. Hani Akif sözlerinde bahsediyor ya: "O rükû olmazsa dünyada eğilmez başlar." Söz ki Asımın nesli yok olana kadar eğilmeyecek o başlar. Bu uğurda kalbimiz seninle birlikte atacak. Asım'ın neslini hayretle beklediğimiz günlerde, ufuklara dalarken nemli gözlerimiz ve yaralı yüreklerimiz vatan şairimiz Mehmet Akif'e olan manevi borcumuz tükenmeyecek.

Ölüm belki unutturur hissiyatı, ama bir milletin aklına kazınmış olmayı asla: ölüm bile unutturamaz. Akif'in gözleri dolu, yüreği acılı, gözünden akan bir damla yaş ile ağızından şu dua çıkıyor: Allah bu millete bir daha istiklal marşı yazdırmazın. " Ey Akif! Hediye istiklal, hediye baki!"

Namık Eren Kuşçu (Mezunlarımızdan)
Mübeccel Suphi Yavaşca Sosyal Bilimler Lisesi

BENİM SÖZCÜKLERİMLE ÖĞRETMENİM

Öğretmen; kelimenin içinde de geçtiği gibi öğretendir. Öğretmenlik kutsal bir meslek diyorlar, çok doğru, öğretmenlik benim için en zor, en kutsanmış, en güzel mesleklerden bir tanesidir.

Öğretmenin amacı sadece Milli Eğitim'in hazırladığı konuları öğrenciye anlatmak değil. Öğretmen, öğrencisine hayatı, gerçekleri anlatır. Öğretmen sadece hayatı da anlatmaz, öğrencisiyle hayatın farklı yönlerini anlar. Öğretmeniniz sizin için ne ifade ediyor? Benim için öğretmenim; dalgalanan bayrak kadar mühim, saygıyla okuduğum marş kadar anlamlı, uçan kuş kadar hürdür. Öğretmenim benim için ilkbaharda açan gonca kadar hoş, denizde solunumunu devam ettiren balık kadar mutluluktur. Ben bilgiye aç bir insanoğluyum bu yüzden Çin'e gitmeme gerek yok çünkü benim öğretmenlerim var. Bilgi benim için; suyu, ekmeği, oksijeni veren öğretmenimizdir. Öğretmenler şairin de dediği gibi annemiz, babamızdır. Onlar bizim saygı duymak zorunda olduğumuz büyüklerimizdir. Benim öğretmenim beni annemden, babamdan daha iyi tanırdı. Çünkü öğretmen öğrencisini gözlemler, onunla, ilgili bilgileri hep aklında tutar. Çünkü biz öğrenciler öğretmenlerimiz için çok önemliyiz. Öğretmenlerimiz de bizim için. Öğretmenim benim hep imkânsızımdı. Benim hayallerimi süsleyen, bana güç veren insandı.

Öğretmenlerimizin çok özelliği vardır. Onlar rengârenk, dolu dolu öğretenlerdir. Bazen düşünüyorum kendi kendime; öğretmenim olmasa ben ne yapardım? Öğretmenler olmasa ilim olmaz. Öğretmenler olmasa milletimizin "cahiliye" diye adlandırdığı döneme döneriz. İyi ki benim öğretmenlerim var. Ben onları ilkbahar geldiğinde açan çiçeğin, yeşillenen yaprağın, kök salan ağacın mutluluğu kadar seviyorum. Ben onları söylediğim sözcükler kadar çok seviyorum. Ben onları hava, toprak, su kadar çok seviyorum. İyi ki onlar öğretmenler, iyi ki ben öğrenciyim. İyi ki 24 Kasım Öğretmenler Günü...

Sümeyye YILDIZ

9-B

ORKESTRA ŞEFİ (MAESTRO)

Kuşaktan kuşağa aktarılan değerler gibiydi verdiği öğütler. Bütün kapıları açan tek anahtar gibiydi sergilediği samimiyetlikler. Her bakışı her mevsimi barındırıyor. Gülerken yaz, düşünceliken ilkbahar, sinirliyken fırtınalı bir kış ve üzüldürken sarı bir sonbahar... Ama alışıyorsun ve o mevsimler sana hayal dünyanın kadar sonsuz, damarlarındaki kan kadar gerçek geliyor.

Düşünce kuyuya çeken, ağırlarken seni güldüren, tırmanırken zirveye arşı hedefleten ve kendi mum olup erirken hala aydınlık verendir öğretmen. Çağımızın öğretmen tanımı ya da şu olmalıydı herhalde: Öğretmen öğrenme iklimini oluşturan bir orkestra şefidir. Bilgiyi temsil eden, bilginin nakilcisi ya da bilgi kaynağı olmalıdır tek başına. Öğretmen bana değil bir harf öğretmek hayatı öğretti, insanlığı öğretti. Verdiği onca emeklerin sonucunda artık koltuğuna oturdu ama koltuğun yarısını öğrencilere ayırırken tüm öğrencilerini birer elmaya benzetirdi, kimi yeşil kimi sarı Kimisi de kırmızı... bazıları tatlı bazıları ekşi bazıları da daha olmamış kekremsiydi onun nazarında ama hepsi birer elmaydı.

Paylaşılan bilgilerini fidanlarla acımasız kurşunlar yağdı vücuduna. Uğruna şehit, evinde anne- baba, annesinin kundağında bebek ve öğrencilerinin gözünden irfan ordusu oldu. Öyle bir orduydı ki ne askeri ne de atı vardı; altın gibi kalbi, zırh gibi bendi ve kar gibi yandıkça yanan etrafı ısıtıp aydınlatan inancı vardı. ağızından musluğu kapatılmamış çeşme misali ilim akıyordu. O çeşmeden ıslanalım diye bazen soğuk su, bazen ısınmamız için bilime sıcak su akıyordu. Sınıf kapısından girince içeri kuşbakışı görüyordu birbirinden farklı onlarca bedeni. Avını bekleyen avcılar onlar. Hatamızı yakalayıp çıkmaması için kafese hapsederler. Bilgiye açlardır. Becerilerimizi ve başarılarımızı kesmeden kopyalarlar, çıkarmadan çarparlar, irdeleyip öğelerine ayırırlar, nota halinde disipline söylerler, beyaza boyayıp kırmızı damlatırlar, besin zincirine dizip, tarihi araştırırlar, yeis deyip, ahirete kısa bir yolculuk yaptırırlar. Çiğliklerim yetmez duymaya, kelimeler az kalır onları anlatmaya. Başta Türkiye'nin yedi bölgesi, vardır öğretmenlerde sevginin 17 farklı hissettirdikleri. Issız adaya Düşsem seçeceğim üç şey mantığı gerektirir, mantık doğru bilgiyi, doğru bilgi ise doğru eğitim şefi gerektirir. O şefte kuşkusuz öğretmenlerdir. O kadar kolay değil öğretmenlik. Önce öğreniyorsun 16 yıl tahtanın üzerinde sonra öğretiyorsun tecrübelerini devrettiğin tahtanın üzerinde oturan öğrencilere. Eve gidince mutluluğun rahatlığı, yorgunluğun ağırlığı oluyor üzerinde ama olsun gülü seven hem dikenine hem acısına dayanır. O acıyı, okuduğu zaman güzel bir yazılı kağıdı kapatıyor. Dersini yapabilen bir öğrenci olunca seviniyorsun çünkü hiçbir hoca istemez adından ve dersinden kötü bahsedilmesini.

Düşünülmeli ki zaten hiçbir üzülmeyi değil kendi yetiştirdikleri ağaçtan meyveleri almayı hak ediyor.

Ferhan OKCU

9-C

KARANLIK DÜNYAM

İzin vermiyorlar dışarı bakmaya.
Yaşıyorum sanki mapusta.
Arıyorum bir vaha,
Çölün kızgın kumları arasında.

Kıvrılarak yanıma geliyor engerek .
Sanki öleceksin diyerek .
En derinlerden bir ses ,
Buradan kurtulman gerek!

Gözlerim yavaşça açılıyor .
Sanıyorum devler beni boğuyor .
Sadece boğulmakla kalmıyor ,
Duygularımı da sömürüp alıyor.

Kendi sessizliğime,
Dayanamıyor yüreğim.
Karanlık dünyanın içinden,
Kayboluyor benliğim.

Büşragül DÖNMEZ
10-B

KORKUN SENİ YENMESİN!

Bir fikrin vardır,
İlham gelmiştir,
Yazarsın.
Şiirse Necip Fazıl gibi,
Hikaye ise Ömer Seyfettin gibi olsun dersin.
Bak kardeşim.
Bu iş taklitle olmaz.
Aklını serbest bırakacaksın,
Sanat sıkmaya gelmez,
Kalıba sığmaz,
İlk başta kendin olacaksın.
Bazen öyle bir anlatılır ki,
Sanki Mehmet Akif insan üstü gibi,
Sanki şiiri sadece şair ,
Hikaye yazar yazmalı gibi.
Sanki onların da bir ilk şiiri olmamış gibi.
Bak kardeşim.
Sen sen ol, taklit etme.
İstersen güzel olmasın fakat ilhamın önünü kesme.
Zaten bugüne kadar hangi taklitçi tutmuş?
Her sanat eseri özgünlüğü için sevilmez mi?
Dinle kardeşim.
Usta olmamak hevesini kırmasın,
O fikirleri, hayalleri kesmesin.
İçinden gelir kardeşim,
Korkun seni yenmesin!

Meryem Vildan Çekiç
11-C

BULANIK SULAR

Akıp giden zamanın ezikliğini duydum yüreğimde.
Çünkü, ölümcüllüğünü göze aldım dikenin.
Derin haykırışlarını duydum insanların.
Karmaşık, solgun renklerle semboller çizdim.
Uçsuz bucaksız bulanık sulara yüzdüm.
Nice balıklar tuttum berrak sandığımı.

Bütün yiğit askerler gibi savaştım.
Kalelerim zapt edilmiş...
Son kalemdeyim...
Geniş bir meydan...
Kor yürekli askerler...
Ve kılıçları gibi parlak,
kılıçları gibi keskin gözleriyle karşımda duran bu ordu.
Bu kılıçlar kadar parlak,
bu kılıçlar kadar keskin olsa da bakışlarım,
Bu meydan kadar geniş olmayacak zamanım.
Meydan benim olsa da bana kalmayacak, biliyorum...
Göklere kaldırıp başımı, bir çığlık atıyorum...

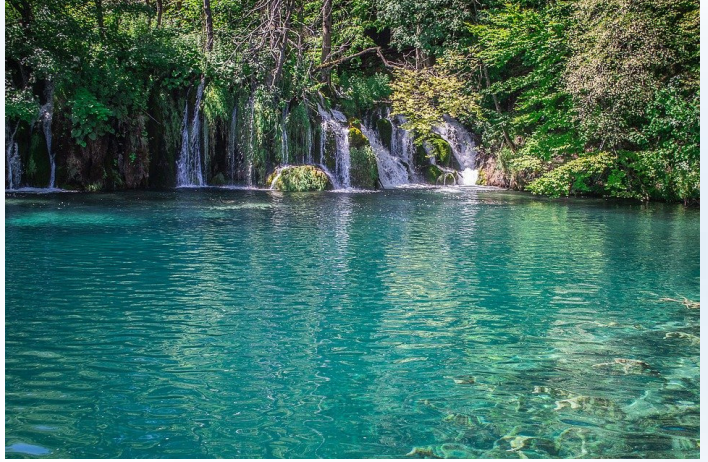
Ve gerçekler...
Bütün engelleri aşarak geldiğim yerler...
Sevdiğim insanlar,
tuttuğum dallar,
eller...
Gittiğim yollar...
Hayaller...
Rüyalar...

Hepsi ve ben, hiçbir zaman,
Hiçbir sinemada gösterime giremeyecek bir filmdeki
figüran bile değildik bu dünyada!

Önüme geçilemez gerçeğin.
Yaşanacak yaşanır ve yaşlanırsın.
Hediyeler alırsın her doğum gününde.
En güzel hediye, son doğum günü kutlamalarına saklanır her zaman!
Ve gökten iner sürpriz hediye yüreğine bir göktaşı gibi.
Teşekkür etmeye zaman bulamadan çekip gidersin.
"Rihtimde kalanlar bu seyahatten elemli." değildir artık!
Nerde o eski gözyaşları, kıpkırmızı gözler...
Gömerler ve dönerler kaldıkları yere...
Beklersin.
Beklersin ama gelmezler.
Bir ses duyarsın.
"Yine bana gelen sen oldun." diye bir şarkı söylersin.
Söylersin ama gelen "0" değildir!
Senin şarkın, göğe atılan bir çığlıktır toprağın altından.

Önce korkarsın, titrersin derinden!
Her an bir parça koparırlar yüreğinden, beyninden.
Ağzını açıp haykırmak istersin karanlığa...
Tırnaklarını kara toprağın böğrüne geçirip deşmek istersin...
Yapamazsın... Yapamazsın...
Ve bırakırsın kendini toprağın gizemli karanlığının derinliğine...

Akıp giden zamanın ezikliği vardı üzerimde.
Beynimde gözlerinin izi...
Çünkü, karşıdan gelen bir çift mızraktı gözlerin!

Aydın AVCI
Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni

DERTNAME (NE ÇARE)

Şubat'ın kara kışı, Mart'ın baharı
Şifa kapısında tanıdım nazlı yarı
Görünce masumiyeti, hayayı, ar'ı
Bakam dedim bakılmıyor ne çare

Vuruldum deniz mavisi gözüne
Bir kez bakamadım gül yüzüne
Bir yol bulup ismimi kalbin içine
Yazam dedim yazılmıyor ne çare

Ve birgün tanıdık oldum dilinde
Takıldım saçının incecik telinde
Bir can gibi göçenedek teninde
Kalam dedim kalınmıyor ne çare

Sanırsın her şey hayaldi masaldı
Zalim felek nazlı yarı benden aldı
Gözlerim ta geçmişe çakılıp kaldı
Çıkam dedim çıkılmıyor ne çare

Kemale erdirir halis aşığı her çile
Nice hatıralar utanır gelemes dile
Günbe gün sevdanla yanıpta küle
Dönem dedim dönülmüyor ne çare

Sonunda aşk celladı verdi bir sızı
Karardı gözümde ahu periler kızı
Şimdi gönlümü titreten kırık sazı
Çalam dedim çalınmıyor ne çare

Hasret hicran oldu bu derde çare
Soldu gönlümde hayalim gülnare
Şimdi içim dışım canım pare pare
Olam dedim olunmuyor ne çare

Tükenmez artık bu aşkın eleme
Çare olmaz lokmanın melhemi
Perişan halimi yazan şu kalemi
Kıram dedim kırılmıyor ne çare

Konulunca bahtsız aşk mezara
Söylenmez sırları saçıldı pazara
Görünce seni yıllar sonra kazara
Ölem dedim ölünmüyor ne çare

Şikayet ettiğiniz yaşam,
belki de başkasının hayalidir.
Tolstoy

Niyazi YILDIRIM

İNSANLIĞA ÇAĞRI

Ben insanım, sizler gibi. yaşamak, öğrenmek, eğlenmek, gezmek, görmek, sevmek için geldim dünyaya. Sizin dünyanıza, el birliğiyle mahvettiğiniz, yaşanmaz kıldığınız şu dünyaya.

Ben kimim? Ben, Filistinli küçük bir çocuğum. Ben, Suriye'yim, Afrika'yım, Myanmar'ım, Arakan'ım, Çin'de işkence gören Sarı Uygur'um.

Bölüşemediğiniz ve bombaladığınız ülkemden kaçarken çelme takıp düşürdüğünüz göçmenim.Üç kuruşa ölümcül işlerde çalıştırdığınız çocuk işçiyim. Çocuk yaşta zorla evlendirdiğiniz kızım. Hunharca fırınlarda yaktığınız Yahudi ya da bir Yahudi'nin acımasızca öldürdüğü Müslüman'ım. Yerin yedi kat dibinde ölen bir maden işçisiyim ve sayamadığım diğer herkesim. Görmezden geldiğiniz, fakirlerim, mazlumlarım.

Hanginiz duydunuz insanlar katledilirken atılan çığlıkları? Neden ancak deniz durulduğunda yola çıkıyorsunuz? Fırtınadan önce çıksanız, fırtınaya biraz maruz kalsanız. O güzel beyninizi insanları susturmak yerine haksızlığı durdurmak için çalıştırsanız. Haksızlıklara karşı göğüs gerip,” bu yanlış” diyebilseydiniz keşke!

İnsanlar ikiye ayrılır: Cesurlar ve korkaklar. Cesurlar ölmezler! Korkmayın! Silkinin ve kendinize gelin, bir şeylere dur deyin. Yaptıklarınız için pişman olun, yapmadıklarınızı için değil. Kendinizle yüzleşin. televizyon izlerken “Vah, yazık olmuş!” ya da elinizdeki telefona bakarken “savunsunlar kendilerini” demeyi bırakın! Siz bir şey yapmadıkça diğer insanları suçlayamazsınız. Adım atmadan adım beklemek olmaz. Bir ben ne yapabilirim demeyin, unutmayın ki bütün davalar bir kişi ile başlar.

Yüksel Mercimek
10-C

YAYIN KURULU EKİBİMİZ

**YAYIN KURULU EKİBİMİZE GÖSTERMİŞ OLDUKLARI
GAYRET VE EMEK İÇİN OKULUMUZ ADINA TEŞEKKÜR
EDERİZ.**

**KİLİS MÜBECCEL-SUPHİ YAVAŞÇA
SOSYAL BİLİMLER LİSESİ OKUL İDARESİ**